

# *Příběhy* *moudrosti*

*Pomoc na cestě  
k sebepoznání a růstu*

*Jitka Krausová*

ediční řada  
A.M.I.M.S. M.

# **Příběhy moudrosti**

**Pomoc na cestě k sebepoznání a růstu**

**Jitka Krausová**

**A.M.I.M.S.  
Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei  
(Apoštolát P. Marie Neposkvrněné – Matky Naděje)  
Vranov nad Dyjí – Přímětice – Bítov  
A. D. 2019**

Autor: Jitka Krausová  
Název: Příběhy moudrosti  
Podtitul: Pomoc na cestě k sebepoznání a růstu  
Ilustrace: Johanka Ilčíková

Vydal: A.M.I.M.S. z.s.,  
Vranov nad Dyjí – Přímětice – Bítov


Ediční řada: A.M.I.M.S. M. (tj. knihy pro misijní použití)  
Rok vydání: 2019  
Vydání: druhé upravené (v A.M.I.M.S. vydání první)  
Původní vydání: vlastním nákladem autorky v roce 2016

Tisk: Michal Jiříček, M+M, Borotice  
Náklad: 50.000 výtisků

Foto na obálce: PIXNIO (lic. Public domain CC0 1.0 Universal)

Pro církevní potřebu připravili členové a spolupracovníci tiskového apoštolátu A.M.I.M.S.

S církevním schválením Biskupství brněnského  
č.j. Ep/697/19 ze dne 24. 6. 2019

 **creative commons** Šířeno pod licencí Creative Commons CC BY 3.0 – celou publikaci nebo její části a také její ilustrace a obálku je tedy možné dále šířit komerčně i nekomerčně, pokud uvedete autora a zdroj (úplný text licence najdete na <https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/>).

Kompletní texty většiny publikací, které vydává A.M.I.M.S. (včetně misijních knih ediční řady A.M.I.M.S. M., tedy i této knihy), najdete ke stažení zdarma na internetových stránkách FATYMu [www.fatym.com](http://www.fatym.com) a na [www.amims.net](http://www.amims.net). Tam je také možné knihy objednat i v papírové podobě (jen za příspěvek na tisk a poštovné).

ISBN 978-80-270-6447-2

Štěstí nemůžeme cíleně získat, je vedlejším produktem  
něčeho, co nás přesahuje – lásky, služby, díla...  
To bez základní moudrosti nejde.



Žít v pokoji, to je záležitost lásky.  
Ale položit základ k pokoji, to je úkol moudrosti,  
která všechno pořádá.  
K moudrosti pak připravuje pokora.

*svatý Tomáš Akvinský*





## ÚVOD: PROČ JSOU PŘÍBĚHY POMOCÍ NA CESTĚ K MOUDROSTI?

Příběhy jsou pomocí na cestě k moudrosti z mnoha důvodů. Pokusím se je tu zachytit.

– Příběhy oslovují nejen rozum, ale i jiné vrstvy osobnosti, často emoce a především naši hlubinu – srdce v biblickém slova smyslu.

– Někdy příběhy fungují jako symbol a člověk na rozdíl od zvířete potřebuje symboly k plnosti života.

– Oslovením hlubších vrstev osobnosti dokážou příběhy obejít bariéry našich předsudků a náhle nám umožnit jiné pochopení, jiný úhel pohledu, „Aha zážitek“, a to často i tam, kde ztroskotává racionální vysvětlování. To platí i pro nonverbální (neslovní) vyjádření, výtvarné dílo, hudbu, vlastní tvorbu, pantomimu, gesto, postoj.

– Tak mohou příběhy působit výchovně, k sebepoznání a růstu osobnosti i terapeuticky, léčivě. Používají se proto jako prostředek v některých směrech psychoterapie a daleko dříve v náboženství a v lidové kultuře. Patří sem různé formy příběhů v judaismu, příběhy o pouštních otcích a o svatých v křesťanství, bajky, některé pohádky, některé anekdoty apod. Podobně působí i přísloví a citáty, což je často jakási krátká podstata vytažená z mnoha lidských příběhů, a samozřejmě dobrá poezie!

– Příběhy většinou nesou nadčasové poselství, i když jsou vyjádřeny jazykem určité doby a kultury. Často existují v obměnách ve více společnostech, jakoby přeskakují z jedné do druhé, převlékají si šaty, ale podstata sdělované moudrosti zůstává stejná. Ve všech dobách a ve všech duchovních směrech používali příběhy při výuce moudrosti a duchovní cesty.

– Moudrost, k níž vedou, také stabilizuje ctnosti. Ctnost, latinsky „virtus“ (od „vir“ – „muž“), je vlastnost opravdového muže, pardon opravdového člověka. Dámy prominou, ale v antice považovali za dokonalého člověka muže. Ctnost je pevný postoj člověka, trvalá a pevná dispozice konat dobro – v určitém směru, tedy jakýsi „dobrozvyk“. Moudrost sama je mravní ctnost, jedna ze čtyř základních ctností (moudrost, spravedlnost, statečnost a mírnost, tj. umírněnost). Dává praktickému rozumu schopnost, aby v každé situaci rozeznal, co je naše pravé dobro, a zvolil přiměřené prostředky k jeho konání. (srov. Katechismus katolické církve, čl. 1806) Tak moudrost hlídá ostatní ctnosti, aby se z nich přeháněním na jednu nebo na druhou stranu nebo špatným pochopením nestaly neřesti či pošestlosti. Také o tom často vyprávějí příběhy.

– Příběhy jsou použity v Písmu a vyprávěl je i náš Pán. Podobenství mluví ke každé době a v každé společnosti, k vzdělaným i k nevzdělaným. Evangelní podobenství jsou jako moře, můžeme se v něm ani nesmočit při roztržitém poslechu, můžeme plavat na hladině, pod hladinou, objevovat hlubiny při potápění. Každý přemýšlivý a modlící se věřící objevuje postupně na své cestě životem

jejich vrstvy a chápe je víc a víc. Podobně i sama Církev během svého vývoje. Podobenství se otevírají působením Ducha Svatého pokornému srdci, proto někdy ani učení nechápu některá podobenství, zvláště ta „paradoxní“ jako o dělnících na vinici. Evangelní podobenství jsou zcela specifická. Nebudu je proto zde používat, i když ve službě s nimi pracuji velmi často.

– V katolické církvi věříme, že Duch Svatý je Dárce života. Působil ve stvoření a je mu vlastní „posvěcovat a oživovat stvoření“. (Katechismus katolické církve, čl. 704) Duch Svatý je při díle všude tam, kde nalzáme dobro, pravdu, krásu, moudrost. Vždyť jsou to odlesky jediného Dobra, Pravdy, Krávy, Moudrosti. Samozřejmě odlesk může být různě silně pokřiven jako odlesk tváře na hladině vody podle její čistoty a klidu. Pomáhající milost působí na všechny lidi, byť jsou jiného náboženství nebo nevěřící. Všichni jsme děti jednoho Otce Stvořitele. Můžeme proto použít moudrost nejen z křesťanství a ze židovství, ale i odjinud. Patříme Bohu a Jemu patří a v posledku od Něho je i každý střípek opravdové moudrosti. Všechno mne může inspirovat, ovšem s vědomím, že plnost moudrosti je v křesťanství, neboť Kristus je vtělená Boží Moudrost a Láska.

\* \* \*

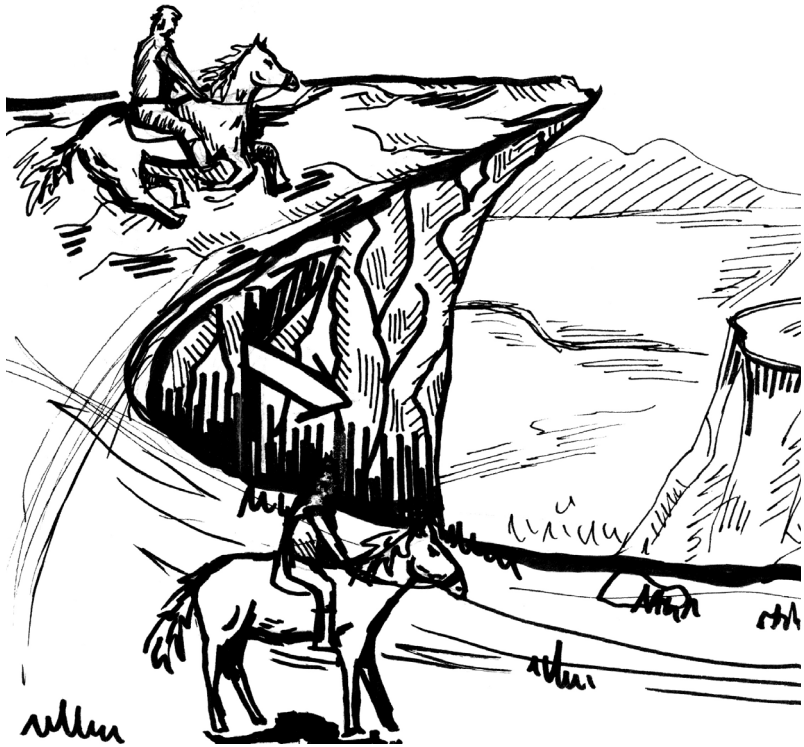
Z těchto všech důvodů příběhy používám při službě, v terapii nebo při duchovním doprovázení a při duchovních obnovách. Jsem psychiatr. Poslední roky už nepracuji ve zdravotnictví, ale v Církvi. Jsem zasvěcenou pannou olomoucké diecéze. Víím z praxe, že příběh, vyslechnutý

a pak promyšlený, rozjímaný, někdy probraný s druhým člověkem, mnohdy může proměnit náš život.

Chci se proto s vámi podělit o část pokladnice, kterou používám. Proším Pána, aby příběhy posloužily k sebepoznání, byly pomocí na životní cestě k moudrosti a k lásce, k pravému štěstí a smyslu života a možná ve vaší službě pomohly i ostatním. Pokud je chcete použít ve své službě, zejména v individuální práci, pak je nejlepší nejprve sám rozjímat nad příběhem, odpovědět si na otázky připojené k příběhu (i když to není vždy nezbytně nutné) a teprve pak používat příběh pro jiné. Ne všechny příběhy použijete a ne všechny vás osloví. Některé se vás možná dotknou v hloubce, jiné spíš na povrchu nebo vůbec ne. Nebo je pochopíte až v jiném životním údobí. Můj oblíbený citát je „Pravda může působit teprve tehdy, až je pro ni příjemce zralý“ (Molinié). Také já se setkávám s příběhy, které mne neosloví. To nevadí. Moudrost je rozsáhlá zahrada s mnoha bylinkami. Jen Zahradník zná všechny a ví, která a kdy je pro koho dobrá.

Doplnění otázkami k zamyšlení je pouze pomůckou. Je proto označeno jiným typem písma jako můj dodatek k zamyšlení. Možná ho využijete, možná ho nebudete potřebovat. Výběr příběhů je vždy dán tím, kdo je vybírá. Proto tu najdete mnoho příběhů ze židovské moudrosti, která je mi osobně, díky mým kořenům, blízká. Ale i příběhy z celého světa: arabské, z antiky, japonské, indiánské, africké, z historie křesťanství... Ty, které nemají za názvem označení původu, jsou neurčené, nebo jsou ve více kulturách.

*MUDr. Jitka Krausová, OV*



## 1. JAKÝ KŮŇ JE LEPŠÍ? (židovský)

Mistr se zeptal učedníků:

„Co myslíte, jaký kůň je lepší – rychlý nebo pomalý?“

Učedníci odpověděli:

„To je jasné, přece ten rychlý!“

Ale mistr se usmál:

„To záleží na tom, jestli jedete po správné cestě!“

*Hodnotím rychlost nebo správnost cesty?*

## 2. PRO SEBE (z talmudu)

Talmud je po Písmu nejdůležitější kniha judaismu. Je to sbírka komentářů k Písmu, rabínských diskusí o právních a morálních otázkách a příběhů, která vznikala po staletí.

Rabi Hilel se ptal:

„Nejsem-li pro sebe, kdo je pro mne?

Jsem-li jen sám pro sebe, co jsem?

A ne-li teď, tak kdy?“

*To jsou základní otázky pro mnohé neurotiky a vlastně pro všechny lidi, protože kdo není trošičku neurotický?*

## 3. OBTÍŽENÝ POUTNÍK (perský)

Jeden muž namáhavě putoval až po krk ověšený břemeny. Na zádech měl pytel s pískem, kolem těla měl omotán velký měch s vodou, v pravé ruce svíral velký kámen, v levé v hrsti říční oblázky. Na krku se mu houpal na provaze mlýnský kámen, kolem kotníků měl rezavé řetězy a na nich za sebou vláčel závaží. Navíc se snažil stále udržet rovnováhu, aby mu z hlavy nespadla shnilá dýně. Poutník vzdychal a naříkal na svůj krutý osud.

Tu ho potkal rolník. Podivil se a řekl:

„Ó poutníku, proč držíš v hrsti ty oblázky?“

Poutník užasl: „Máš pravdu – je to jen hloupost.“ Odhodil je a protáhl si prsty ztuhlé křečí.

Za nějakou dobu ho potkal rolník znovu a zeptal se, proč nese na hlavě tu shnilou dýni, jestli mu k něčemu je a proč

vleče za sebou ta závaží? Poutník je odložil a cítil se lehčeji, ale opravdu lehce ne. Dál se ale táhl se zbytkem zátěže a naříkal.

Tu mu rolník řekl: „Ó, proč neseš písek a vodu, vždyť kolem je písku dost a jdeš kolem řeky.“

„Děkuji ti, teď si uvědomuji, co vše jsem s sebou zbytečně nesl,“ řekl poutník a zbavil se písku a vody. Bylo mu mnohem lehčeji, ale přece jen... Zůstal stát, pozoroval zapadající slunce a v tom se mu rozbřesklo. Pohlédl na sebe a uviděl těžký mlýnský kámen, který ho táhl k zemi.

Odhodil kámen a putoval lehce dál.

*Nevleču něco zbytečně?*

*Nedržím něco křečovitě? Nenesu shnilou dýni – marnou světskou pýchu na něco atd.?*



## 4. JAK ZÍSKAT MOUDROST (židovský)

„Rabi, jak mohu dosáhnout moudrosti, jak se naučit porozumění?“ ptal se žák rabiho.

„Prostřednictvím zdravého rozumu a správného úsudku.“

„Dobře, ale jak dosáhnu správného úsudku?“

„Prostřednictvím zkušeností,“ odpověděl rabi.

„A jak získám takové zkušenosti?“

Rabi se usmál:

„Mylnými úsudky a jejich následky!“

Neboli „Chybami se učíme“.

Proto díky i za omyly!

*Pravé moudrosti se učíme vlastní zkušeností i z chyb, pozorováním života druhých a z knih.*

## 5. DRAHÉ VYHÝBÁNÍ SE (arabský)

Jeden muž byl odsouzen k pokutě 50 denárů. Byl lakomý, a tak prosil o jiný trest. Soudce mu dal na vybranou ze tří možností. Sní pět kilo cibule, nebo dostane padesát ran bičem, nebo zaplatí 50 denárů.

Odsouzený se rozhodl pro cibuli. Myslel si, že to bude nejlehčí, vždyť se ještě zdarma nají! Jenže nesnědl ani kilo a nemohl dál. Prosil soudce, aby mu změnil trest.

„Tak si vyber,“ řekl soudce.

Muž si vybral rány holí.

Už po deseti ranách ale prosil o odpuštění a tak musel zaplatit původní pokutu 50 denárů.





Nevyhnul se ničemu, ztratil peníze, dostal rány a ještě mu bylo zle po cibuli.

*Už se mi stalo něco podobného?  
Neplatím draze za vyhýbání se realitě?*

## 6. KOŠILE ŠŤASTNÉHO ČLOVĚKA

Jeden král těžce onemocněl a nemohl mu nikdo pomoci, ani lékaři, ani kněží a mudrci. Nakonec zjistili ze starých knih, že prý v takovém případě pomůže jen košile člověka, který je v celém svém životě, nikoliv jen v nějakém okamžiku nebo období, šťastný. Poslové prohledávali království, ale každý měl v životě nějaké trápení. Nakonec našli chudého pastýře, který byl opravdu šťastný. Ten byl ale tak chudý, že žádnou košili neměl. Král se zarmoutil, ale pak se zamyslel a za několik dní se začal uzdravovat.

*Šťěstí nosíme každý v sobě.*

## 7. DŽBÁN S OŘECHY (arabský)

Jeden muž šel pro ořechy. Ty byly uskladněny ve velkém džbánu. Muž do něj strčil ruku, nabral plnou hrst ořechů. Ale ouha – ruka šla do džbánu, ale nešla ven, ať lomcoval, jak lomcoval. Začal křičet a přiběhli sousedé. Radili všelicos, ale nic nepomáhalo. Už se rozhodovali, že rozbijí džbán, když přišel stařec a slíbil, že muže vysvobodí. Jen musí udělat přesně to, co mu řekne. Muž rád slíbil.

„Tak strč svou ruku ještě hlouběji do džbánu.“

Muž to udiveně udělal.

„Tak a teď otevři dlaň a pusť ořechy.“

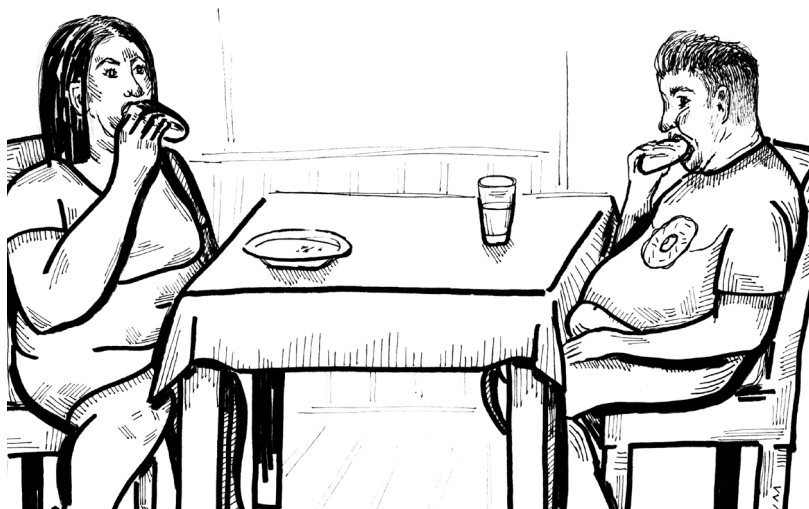
To se muži nelíbilo, vždyť chtěl ořechy, ale nic nešlo dělat, poslechl a hle – opět mohl ruku volně vytáhnout.

A ořechy? No prostě otočili džbán...

*Co držím a ničím se tím? Co nemohu dostat, protože něco jiného křečovitě držím?*

## 8. SLEPOTA (z Ameriky)

Staří manželé oslavili 50 let šťastného života spolu. Druhý den žena připravovala snídani pro sebe a pro manžela jako vždy po mnoho let. Jako vždy rozkrojila housky a namazala je máslem. Jako vždy chystala pro manžela spodky housek a pro sebe vršky, tak, jak to on měl rád. Ale dnes z ničeho nic se v ní něco vzepřelo a rozhodla se, že si vezme spodky housek ona. Má ty měkoučké spodky přece raději než vršky a vždy se jich vzdávala pro manžela. Ať se jednou také zapře on pro ni! Jaké ovšem bylo její překvapení, když se muž



rozzářil a políbil ji. Řekl: „Miláčku, skoro 50 let čekám, jestli dostanu své oblíbené křupavé vršky.“

„Ale,“ vykoktala zmateně žena „vždyť tehdy při naší první společné snídani po svatbě – vidím to, jako by to bylo dneska – sis vzal dolní část housek a řekl jsi: „Raději si vezmu tyhle!“

„Nu ano, miláčku, tehdy jsem měl zrovna v ústech afty a pak už jsi mi vždy dávala automaticky spodky housek, tak jsem myslel, že ty máš taky ráda jako já křupavé vršky, a tak jsem se zapřel...“

Taky je mi vše o blízkých jasné, mám je přečtené, ničím mne už nemohou překvapit?

*Každý člověk je po stránce přirozené, a tím více nadpřirozené, tajemství, které nezná plně ani on sám a nepozná ho ani nejlepší psycholog. To neznamená, že je snad psychologie pro křesťany k ničemu a že nemůže pomoci. Tajemství hlubiny duše ale zná jen Bůh, jehož obrazem člověk je.*

## 9. RABÍN A PŮST (židovský)

V židovských městečkách na Ukrajině, říkalo se jim „šetly“, bývala veliká bída. Jeden mladý rabín, který sloužil takové chudé obci, si užil dost nouze. Vypravil se proto poradit se za starým rabim. Ten ho vyslechl a řekl: „Každé pondělí a čtvrtek se celý den posti ke slávě Nejvyššího a za Izrael.“

„Cože, já umírám skoro hladu a ještě se mám postit?“ divil se mladý rabín. Ale i tak radu poslechl.

Po roce navštívil rabiho znovu a řekl mu: „Buď požehnan Hospodin, že ti dal pro mne dobrou radu, protože kdybych se nepostil, už bych asi umřel z bídy a hladu.“

*Mohu dát něčemu těžkému smysl, význam, zacílení? Pro co, pro koho to dělám, snáším? Skoro vše se dá vydržet, snést, má-li smysl – a bez smyslu je život těžký.*

## 10. MAZL TOV (židovský)

Ortodoxní židé jsou, nebo alespoň byli zvyklí, při různých malérech (něco se rozbije, dojde k finanční ztrátě, nabourání auta, někdo neudělá zkoušku, není přijat na školu atd.) říci sobě i druhým: „Mazl tov!“

„Mazl tov“, jinak přání k narozeninám, znamená přibližně: „Jaké štěstí, jaké dobro!“ – Jaké štěstí, že se nestalo něco horšího, jaké štěstí, že žiješ a jaké štěstí, že se z maléru můžeme poučit. Můžeme naříkat nebo děkovat Bohu, že se můžeme poučit.

*Takže „Mazl tov“!*

## 11. ŠTĚSTÍ? NEŠTĚSTÍ? (čínský)

Jednomu rolníkovi utekla klisna do lesa.

„Jaké neštěstí,“ řekli sousedé.

Ale rolník řekl: „Neštěstí či štěstí – kdo ví?“

Klisna se vrátila a dovedla s sebou divoké koně. Sousedé vykřikovali: „Jaké štěstí!“

Ale rolník jen řekl: „Štěstí? Neštěstí? Kdo ví?“

Jeho syn krotil divokého hřebce, spadl a zlomil si nohu. Jaké neštěstí! Jen rolník měl zase svoje: „Štěstí, neštěstí, kdo ví?“

Přišli verbíři a odvedli všechny mladé muže na dlouhá léta na vojnu, jen rolníkova syna se zlomenou nohou nechali.

„Jaké máš štěstí!“ říkali sousedé.

Štěstí, neštěstí, kdo ví? Víme vždy, co je pro nás štěstí?

*Zažil jsem, že se štěstí proměnilo v neštěstí a naopak?*

## 12. CO JE DOBRÉ? (otcové pouště)

Pouštní otcové byli poustevníci a mniši v prvních staletích Církve v pouštích Egypta a Blízkého východu. Abba (otec) je pojmenování mnicha pokročilého na duchovní cestě.

Mladý bratr, kterého napadaly špatné myšlenky, se obával: „Já s takovými myšlenkami nemohu jít po duchovní cestě.“ Šel tedy za abbou a prosil jej o modlitbu, aby jej tyto myšlenky opustily.

Abba mu řekl:

„To nebude pro tebe dobré, synu.“

Ale on na něj stále naléhal. A tak se abba pomodlil a Bůh skutečně zbavil bratra těchto myšlenek. Ten ale začal být pyšný. Když to viděl abba, řekl mu: „Hle, není to pro tebe dobré, synu.“

Modlil se a pokušení se vrátila.

*Když bych neměl to a to pokušení, bylo by to skutečně lepší? Upínám se k tomu, místo abych trénoval boj s pokušeními?*

*Bez pokušení není růst!*

*Bez pokušení a bez vědomí slabosti nás ohrožuje nejhorší pokušení: pokušení duchovní pýchy a farizejské tvrdosti k druhým.*

### **13. POKROK (židovský)**

Zbožný muž si stěžoval rabínovi:

„Velmi jsem se snažil sloužit poctivě našemu Pánu a nevidím žádné zlepšení. Jsem stále stejný, obyčejný, nevědomý člověk jako předtím! Kde je pokrok?“

Rabín odpověděl:

„Uvědomil sis, že jsi obyčejný a nevědomý, a to je samo o sobě velký úspěch.“

*Jsem netrpělivý sám se sebou a chci pokrok podle své vůle a svých představ?*

*Netrpělivost sama se sebou bývá výhonkem pýchy a projevem hněvu, tedy odporu vůči tomu, co nechci.*

## 14. CO MÁME DĚLAT? (křesťanský)

Když v Číně převzali moc komunisté, přikázali řeholním sestrám v jednom přísném uzavřeném kontemplativním klášteře, aby od druhého dne vytvořily úklidové čety a zametaly ulice. Zděšená představená zavolala biskupa. „Co máme, excellence, dělat?“ naříkala. „Vždyť jsme tu chtěly žít pro Boha. Proč to Bůh dopustil?“ a hledala, jak z toho ven.

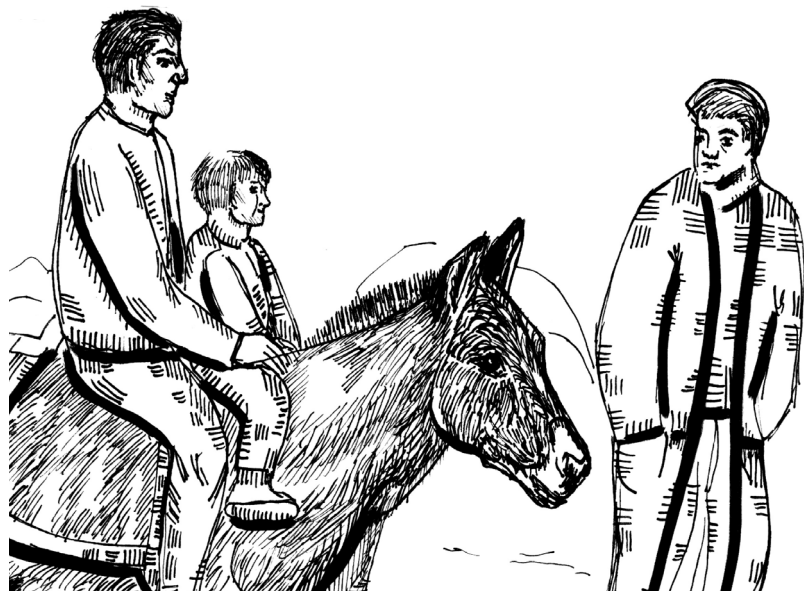
Biskup byl moudrý svatý muž. Usmál se na sestru představenou a řekl: „Co máte dělat, matko? No přece zametat ulice a žít pro Boha.“

*Tak pojďme zametat ulice s Bohem. Ne hledět zpět a na to, jak to chceme my.*

## 15. VELBLOUDA UVAŽ (arabský)

Zbožný muž navštívil poutní místo, kde se pohroužil do modlitby a naslouchal kázání vyhlášeného duchovního mistra. Když odcházel, zjistil, že jeho velbloud, na kterém přijel, je pryč. Vrátil se s nářkem a stížnostmi za mistrem. „Vždyť jsem se tolik modlil, jak se to mohlo stát? Svěřil jsem dokonce andělům, aby mého velblouda hlídali.“ „Hm,“ řekl Mistr, „a uvázal jsi ho pořádně? Modli se, ale velblouda uvaž!“

*Nepřeskakuj „oklikou přes Boha“ to, co je tvá povinnost, co máš udělat jako člověk! Říká se tomu moderně „duchovní bypass“.*



## 16. OTEC, SYN A OSEL (z antiky)

Otec a malý syn šli s oslem do města. Otec jel na oslu a syn šel vedle osla. Potkala je žena a začala naříkat: „Tak malý a musí jít v horku a jeho otec se veze. Jak kruté.“ Otec tedy posadil synka na osla a šel pěšky. Potkali muže a ten se zlobil:

„Co je to dnes za výchovu, mladý se veze a starý se vláčí pěšky.“ Otec se tedy posadil za synka a jeli na oslovi oba. Jenže dalšímu člověku bylo zase líto přetíženého osla! Šli tedy oba vedle osla. Potkal je další muž a začal se smát. „Podívejte se na ty blázny, plahočí se pěšky a osel jde jako pán!“

*Není na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem...  
Nesnažím se o nemožné, nevládně mi mínění okolí?*



## 17. DLOUHÉ LŽÍCE

Jeden zbožný muž chtěl od proroka Eliáše vědět, jak to vypadá v ráji a v pekle. Eliáš ho vzal do velké místnosti, kde voněla vynikající polévka. V sále bylo mnoho lidí a každý měl lžící s velmi dlouhou rukojetí. Marně se tlačili u kotle a nabírali, nedokázali se tou lžící najíst. Hádali se a rvali.

V druhém sále bylo vše stejné – polévka i lžíce. Každý tu ale krmil dlouhou lžící souseda proti sobě, a tak se všichni dobře najedli.

Eliáš řekl: „To první bylo peklo, toto je ráj...“

*„Nadarmo se noříš do sebe sama, jen v tom druhém si můžeš umýt svou tvář.“ (Attila, maďarský básník)*  
*Zárodky pekla i ráje nosíme v sobě už zde.*

## 18. DVAKRÁT O HOLI (arabský a moderní)

1.

Nasredin je na Blízkém Východě lidová postava mudrce i taškáře.

Nasredin potkal jednou starce s holí. Šel těžce s rukou nataženou k hornímu zahnutému konci. Hůl byla moc dlouhá!

Nasredin se podivil: „Proč ji dole nezkrátíš?“

Stařec ale řekl: „Ty jsi hlupák, co to pomůže, když je příliš dlouhá nahoře – na tom druhém horním konci!“

A namáhavě šel dál.

2.

K lékaři vešel zkroucený muž s holí. Z ordinace vyšel  
vzpřímeně.

„To je zázrak,“ žasli lidé v čekárně.

„Ne, doktor mi dal prostě správnou hůl,“ řekl muž.

*Jak málo někdy pomůže! Nepodceňuji to?*

*A co mé „druhé konce“?*

## **19. KOHO JEŠTĚ? (moderní anekdota)**

Velmi pobožný muž, vyhlášený svou důvěrou v Boha, těžce onemocněl. Lékaře nechtěl, protože ho uzdraví Bůh. Rodina přivedla známého lékaře, ale toho odmítl, stejně jako později primáře i profesora z univerzity.

Muž zemřel a přišel do nebe.

Hned vyčítal Hospodinu:

„Jak to, že jsi mne neuzdravil? Já ti tak věřil!“

„Nu nemůžeš si stěžovat, poslal jsem ti lékaře, primáře i profesora a ty jsi je všechny odmítl. Koho jsem ti ještě měl poslat?“

*Nepředeписuji občas Bohu, jak mi má pomoci a jak ne?*

*Přijímám řádné cesty Boží pomoci?*

*I pomoc skrze ostatní?*

*Kristus přijal „malou“ pomoc Veroniky i nedobrovolnou pomoc Šimona. Neurčoval si.*

## 20. PRINC A DRAK (čínský)

Jeden princ byl zamilován do draků, skutečných draků, ne těch na létání. V Číně je drak symbolem štěstí a nebes. Princ chtěl mít draky všude – na oblečení, na zdech, vymalované, vytesané, nechal si vyprávět jen příběhy o dracích. Toužil po setkání s drakem. Snil o něm. Drak je takový a takový – krásný, nádherný, ... až se to dozvěděli v nebesích. Jeden drak se slitoval, zaletěl k paláci a strčil hlavu do okna princovy komnaty. „Tak jsem za tebou přiletěl, princí,“ řekl.

Ale co to? Princ se strašně polekal, odplazil se do kouta a zakryl si oči. Marně na něj drak mluvil. Tak drak zase odletěl.

A co princ? – Čína je veliká země, a tak má legendu ve více variantách:

- A) princ už nikdy nechtěl slyšet o dracích;
- B) princ prohlásil, že to nebyl nebeský drak, ale čaroděj proměněný na ošklivého draka a dál miloval draky svých představ;
- C) princ si uvědomil, že ten „strašný“ drak byl daleko nádhernější než dráčci z jeho představ a zpokorněl.

*Mé představy a skutečný Bůh? Jak je to s nimi? O co mi jde? O představu nebo o skutečnost? I má představa může být modlou ve srovnání s živým Bohem. Pravé setkání s Bohem je vždy „tremendum et fascinans“ tj. naplňující bázní a fascinující zároveň.*

## 21. SVOBODA (perský)

Súfi, súfismus je duchovní cesta v islámu. Má víc škol, ale klade důraz na vztah k Bohu a duchovní pokrok. Patří sem také řády dervišů. Hrály v něm roli i ženy.

Jeden muž řekl mistru súfi: „Mistře, jsem už tak svobodný a oproštěný, že už vůbec nemyslím na sebe. Myslím jen na druhé, necítím k sobě nic, jen lásku k druhým.“

Mistr odpověděl: „Co je to za svobodu ohrazenou plotem kolem tebe? Co je to za lásku, která končí u tebe? Svobodný je ten, kdo se může dívat na sebe a milovat sebe stejně jako druhé.“

*Miluj bližního svého jako sebe sama. Nebud' v iluzi!*

## 22. DVA SVĚTY (perský)

Na střešní zahradě jednoho domu spali za teplé letní noci všichni členové rodiny. Matka, která neměla ráda snachu, (protože ji v jejích očích „vzala“ syna), viděla plná zloby, jak syn a snacha jsou k sobě přítuleni. Probudila je a napomenula, že je v takovém horku nezdravé spát tak blízko sebe. Kousek dál ležela její dcera a její oblíbený zeť, leželi tak krok od sebe. I je probudila a domluvila jim láskyplně, aby v tom chladu se raději k sobě přítulili a vzájemně se hráli. Uslyšel to otec a pronesl zpěvavě nahlas jako modlitbu: „Ó, jak všemohoucí je Bůh, který na jedné střeše v jedné chvíli stvoří tak rozdílná počasí.“

*Prosím, nemysleme teď na druhé, ale na sebe:  
Jak je to s mými „počasími“?*



## 23. DVĚ POLOVINY ŽIVOTA

Jeden učenec přijal pozvání na projížďku po moři ve člunu. Začal se bavit s majitelem člunu a zjistil ke své hrůze, co ten muž všechno vůbec neví a co vše se neučil. Zvolal: „Promarnil jsi polovinu života, když ses neučil tohle a tohle. Jak můžeš tak žít?“

Lodník mlčel.

Přihnala se oblaka a nastala bouře. Najednou se lodník zeptal učence, zda umí plavat. „Ne, proč bych se měl učit plavat, měl jsem důležitější starosti.“

„Nu,“ řekl lodník, „tak jsi promarnil celý život, právě se potápíme.“

*Co považuji za životně důležité, nezbytné?  
Co bude důležité, až se bude potápět člun mého života?*

## 24. DUCHOVNÍ CESTA (z východu)

Mladý novic se zeptal opata v klášteře:  
„Prosím, ukaž mi, kde začíná duchovní cesta.“

Opat řekl:

„Jestli jsi po jídle, tak je tvá cesta jít umýt jídelní misku  
– svou i bratří...“

*Má duchovní cesta, kde začíná?*

## 25. ŠÁLEK (japonský)

Hledající navštívil mistra. Ten mu nabídl čaj. Postavil  
před něj šálek a lil. Šálek byl plný a mistr lil dále.

Host zvolal: „Šálek je plný, už se tam přece nic nevejde!“

Mistr se usmál: „Tak jako tento šálek jsi i ty plný svých  
představ. Jak můžeš přijmout něco nového, dokud se  
nevyprázdníš?“

*Co můj šálek?*



## 26. PRAVÉ ODEVZDÁNÍ (japonský)

Starší mnich přišel k mistrovi a řekl: „Celý život jsem hledal, učil se, vzdával se mnoha potěšení. Buď proto, že mi je život vzal nebo proto, že jsem chtěl růst duchovně. Ach, strádal jsem a nemám než svoje strádání a lítost nad tím, jak jsem strádal a osvícení nikde. Co ještě? Není větší chudák než já...“ a naříkal.

Mistr řekl: „Jsi bohatec, který lpí na ‚tom svém‘. Odevzdej to ‚bohatství‘! Vzdej se naříkání nad minulým strádáním i strádání samotného!“

*Psychologie zná i závislost na sebelítosti, na „stavu oběti“, na „stavu chudáčka“, znemožňující jít dál. I vše negativní se nám může stát „bohatstvím“, na němž visíme. Znáš to?*

## 27. DVA MNIŠI (japonský)

Dva mniši spolu putovali mlčky. Přišli k potoku, který byl rozvodněný a lávka přes něj byla stržená. U potoka stála v rozpacích krásná mladá dívka v drahých šatech. Jeden mnich ji přenesl v náručí přes potok, tam ji postavil na zem a šli opět mlčky dále. Po delší době vybuchl druhý mnich: „Jak jsi to mohl udělat? Nesmíme s ženami ani mluvit, ani se na ně zbytečně dívat a ty jsi ji měl v náručí!“ První mnich se podivil: „Ano, měl jsem ji v náručí tehdy, když jsem ji nesl. Nechal jsem ji na břehu potoka, ale ty ji ještě stále neseš?“

*Nenesu něco nebo někoho jako druhý mnich? Copak asi?*



## 28. SLEPCI A SLON (indický)

Mahárádža se ptal duchovního mistra na to, proč jsou tak rozdílná poznání Boha. Mistr nechal přivést slona a několik slepců, kteří neznali slona. Každý si ohmatl část slona a měl říci, jaký slon je.

Jeden se dotkl klů a řekl, že slon je mocný a nebezpečný, další se dotkl jemného konce chobotu a řekl, že slon je něžný a jemný, další nohy a řekl, že slon je pevný a nepohnutý, další se dotkl jeho uší, které se pohnuly, a řekl, že slon je jako vítr.

Mahárádža pochopil. Ano, on pochopil...!

Ale slepci se pohádali a porvali o to, jaký je slon...

*Nezaměňuji svou částku poznání pravdy o Bohu (ale i o jiném) za celou pravdu?*



## 29. AŽ... (z Finska)

Na břehu řeky seděl rybář. Náhle přijelo auto a vystoupil z něj nervózní byznysmen, který si chtěl chvíli odpočinout.

„Tady je klid,“ pochvaloval si byznysmen.

Rybář mu vyprávěl o svém životě. Byznysmen mu ale radil, že by si měl koupit větší síť a víc ulovit...

„A co pak?“ ptal se rybář.

„Nu pak motorový člun a pak...“ – byznysmen rozvíjel úvahy až k továrně na ryby u jezera.

„A pak?“

„Pak by sis mohl klidně dovolit si sednout, nic moc nedělat a pozorovat západ slunce.“

Rybář se usmál: „Možná bych stavěl další továrny... Ale hlavně – sedět pokojně a pozorovat západ slunce, mohu už teď, ne AŽ pak... Žiji teď, ne AŽ.“

*Nestanovujeme si podmínky pro něco, co můžeme už nyní?  
Nenaříkáme pak zbytečně? Nehoníme se sami?*

## 30. DUCHOVNÍ POMOC (perský)

Jeden duchovní hledající si začal myslet, že když prohraje, je to selhání.

Mistr mu řekl, že selhání je, když vyhraje, je pyšný a ponížil druhého.

Druhý mistr řekl, že selhání je, když má dobrý pocit z prohry.

Další řekl, že když vyhraje a necítí se proto provinile. Nakonec došel ke skutečnému mistru. Ten ho naučil táhnout správně pěšcem a také mu ukázal radost z krásy hry bez ohledu na prohru či výhru, radost ze své výhry i radost z výhry spoluhráče pro vztah k němu.

*Jak často hledáme různé duchovní zádrhely tam, kde je třeba jen táhnout pěšcem a radovat se ze života – a tím oslavovat Tvůrce.*

### **31. POKUŠENÍ (z křesťanského Východu)**

Starý mnich viděl mladé mnichy, jak vzrušeně o něčem debatují. Zeptal se:

„O čem to mluvíte?“

„O tom, jak nás pronásledují škodlivé žádosti a pokušení.“

Stařec se usmál: „Ach, tak daleko ještě nejste. Zatím je to tak, že žádosti spíše pronásledujete vy.“

*A co já a mé pokušení a žádosti?  
Kdo koho vlastně honí?*

### **32. CESTA? (orientální)**

Hledající vyprávěl mistru nadšeně o jiném svatém muži, který vidí do budoucnosti a vyučuje této cestě. Mistr na to řekl: „To nic neznamená. Má cesta je jistější a bližší

Bohu. Přivádím lidi k tomu, aby viděli přítomnost a pak aby uviděli v přítomnosti Jeho Přítomnost.“

*Svádí nás vidění do budoucna? Třeba ne. Ale nesníme příliš o budoucnu? Co přítomnost? S Bohem se lze setkat jen v ní, TADY a TEĎ. Svět je plný Přítomnosti skutečného Boha. Život v přítomnosti Boží je umění.*

### **33. CO JE TO? (japonský)**

Mistr pil čaj se svými hosty, když náhle hodil jednomu z nich vějíř se slovy: „Co je to?“

Host se jím začal ovívat.

„To není špatné,“ řekl mistr a dal vějíř dál.

Druhý host se složeným vějířem podrbal na zádech.

„To také není špatné,“ řekl mistr.

Třetí host jím plácl po hlavě souseda.

Mistr se zamračil.

Další host řekl, že pokud mu mistr vějíř dá, výhodně ho zpeněží.

Mistr povzdechl.

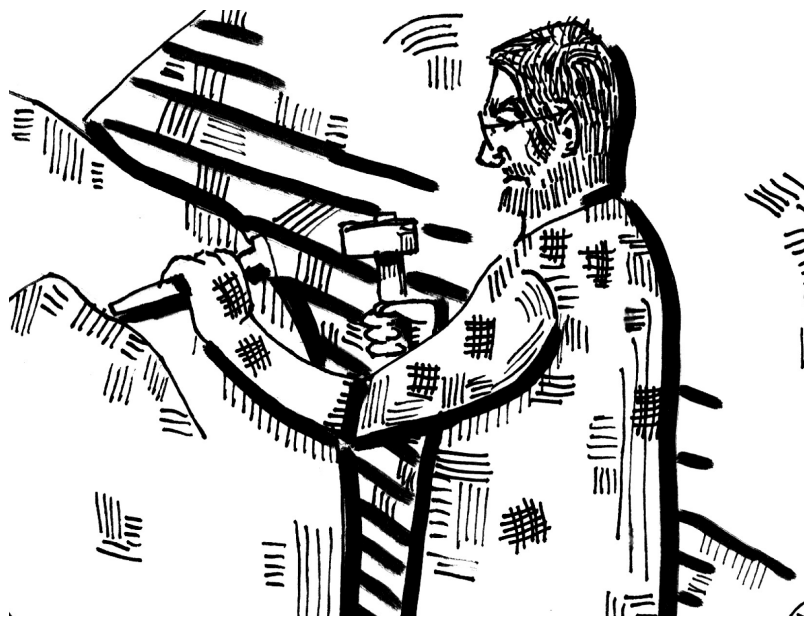
Další host řekl: „Dáš-li ho mně, budu ho ukazovat všem, že jsem jej dostal od slavného mistra.“

Mistr opět povzdechl.

Další host otevřel vějíř, položil na něj kousky koláče a jako na podnose je pak nabídl mistru a pak i druhým.

„To je dobré,“ řekl s úsměvem mistr.

*Věc, událost je stejná a „co je to“ – z ní uděláme my.*



### 34. CO DĚLÁŠ? (křesťanská varianta)

Poutník se zastavil a pozoroval muže, kteří otesávali v horku kameny.

„Co to děláte?“ zeptal se jich.

„Nevidíš, dřu se tu v horku a otesávám blbý kámen,“ nakvašeně odsekl jeden.

Druhý řekl: „Pracuji, abych si vydělal a jednou si mohl zařídit sám kamenickou dílnu. Nezdržuj, musím vydělávat.“

Třetí řekl: „Pracuji, abych uživil ženu a děti. Myslím na ně.“

Čtvrtý řekl: „Pomáhám stavět katedrálu.“

*Hádejte, koho z nich asi nejvíc práce zatěžovala?*

*A „co dělám“ vlastně já?*

## 35. CELÁ TÓRA (židovský)

Tóra je základ Starého zákona (jde o souhrnné označení pro tzv. Pět knih Mojžíšových). Jeden pohan přišel k rabimu Šamajovi a chtěl, aby ho naučil Tóru, ale za dobu, po kterou dokáže stát na jedné noze. Rabi se rozčílil a vyhodil ho.

Přišel tedy za rabim Hilelem se stejnou prosbou. Ten mu řekl: „Postav se na jedné noze!“ A pokračoval: „To, co se ti protiví, nečiň svému bližnímu. To je celá Tóra. To ostatní je komentář. Jdi a uč se tomu.“

*Co je pro mne základem Písma? Zkusme říci svůj základ na jedné noze nebo bez tohoto cviku, ale za kratičkou dobu jen pár vět, nejvýše jednu minutu.*

## 36. PLAČÍCÍ ŽENA (čínský)

Žila jedna stará žena, která stále plakala. Mnich, který navštívil vesnici, chtěl vědět důvod.

„Mám dvě dcery. Jedna prodává střevíce ze slámy a druhá deštníky. Když svítí slunce, nekupuje nikdo deštníky a tak nad ní pláču. A když prší, nekupuje zase nikdo pantofle, tak pláču zase.“

„Ty pošetilá,“ řekl mnich „při slunci myslí na dobré obchody dcery se střevíci a při dešti na tu s deštníky. Je to jen na tobě.“ A tak se Plačka změnila v Usměvavou.

*Tatáž sklenice je podle mého pohledu poloprázdná nebo poloplná. Je to na mně.*

## 37. MYTÍ ZÁCHODŮ (křesťanský)

V jednom klášteře byla sestra s pověstí velké mystičky. Biskup se zeptal představené, co sestra vlastně v klášteře dělá za práci. Nebylo toho mnoho a spíš fajnové práce.

„A záchody nemyje?“

„Rozhodně ne, je přece tak citlivá a dotklo by se jí to,“ ulekla se představená.

„Aha,“ řekl biskup, „pak je teprve na začátku cesty!“

Mystik bez mytí záchodů – jaký je to duchovní člověk?

*Nedělím snad věci na duchovní a ty nepatřící  
do duchovního života? Nedávají mi duchovní věci  
omluvu od lásky – praktické lásky?*

## 38. ŽÍZEŇ (židovská anekdota)

Ve spacím voze jeli dva muži. Starý muž na horním lůžku stále sténal:

„Ojoj! To je žízeň, ta strašná žízeň...“ a tak dokola.

Nakonec druhý muž vstal a donesl mu z jídelního vozu velkou sklenici studené vody. Stařec mu děkoval.

Sotva si ale dárce lehl a začal se konečně propadat do spánku, ozvalo se:

„Ojoj! To byla hrozná žízeň... Ojoj...!“

*Strádání nám někdy dodává význam, a proto se od něj  
podvědomě nechceme odloučit.*

*Mám nějaké své „Ojoj“?*

### 39. TRNITÝ KEŘ (židovský)

Žáci se ptali rabiho, proč si Hospodin vyvolil trnitý keř, aby z něj promluvil k Mojžíšovi v hořícím keři (podle 2. knihy Mojžíšovy nazývané též Exodus se Bůh zjevil Mojžíšovi na poušti tak, že k němu promlouval z hořícího keře - poz. red.), a ne třeba datlovou palmu nebo moruši?

Rabi řekl:

„Ať by si vybral palmu či moruši, stále by ses mohl ptát, proč právě ji. Ale Hospodin si vybral prostý trnitý keř, abychom se poučili, že není na zemi místa, kde by nebyla Jeho přítomnost, a také proto, aby Mojžíš pochopil, že trápení Izraele v Egyptě je i jeho trápení, že se Hospodin podílí na utrpení Izraele, svého lidu. Neboť je psáno: „Každým jejich soužením se trápil.““ (srov. Izaiáš 63,9)

*Týká se i nás!*

### 40. MILOSRDENSTVÍ (z talmudu)

Slavný rabi Jehuda viděl jednou vést tele na porážku. Telátko se utrhlo a běželo se schovat k němu, hlavu strčilo pod jeho plášť. Ale rabi ho odstrčil:

„Běž pryč, k tomu jsi bylo stvořeno.“

Andělé v nebi se zarmoutili.

Hospodin si řekl:

„Je mudrc, ale nemá soucit, musíme na něho seslat utrpení.“

Jehuda onemocněl a nemoc trvala třináct let.

Jednoho dne se ale rabi slitoval nad mlád'aty lasičky, které chtěla služka zabít. Řekl: „Je psáno: ‚On se slitovává nad vším, co učinil.‘“ (Žalm 149)

V nebi se zaradovali,  
že se stal milosrdným a uzdravil se.

*Moudrost bez soucitu a milosrdenství? Co to je?  
Co mne učí soucitu a milosrdenství s lidmi, zvířaty,  
s Božím stvořením?*

## **41. DOBRÝ SYN (podle L. N. Tolstého)**

Tři ženy šly pro vodu ke studni za vsí. U studny seděl stařec a poslouchal, jak si vyprávějí o svých synech.

Jedna se chlubila, jak je její syn chytrý ve všem;  
druhá, jak krásně zpívá.

Jen třetí mlčela a až na dotaz řekla, že její syn je obyčejný.

Pak šly ženy s vědry plnými vody domů a stařec šel s nimi. Naproti přiběhli tři chlapci. Jeden vyprávěl, co všechno přečetl, druhý začal krásně zpívat a třetí?

Ten vzal mamince z rukou vědro.

První dvě ženy se obrátily pyšně na starce:

„To máme dobré syny, že?“

Ale ten řekl:

„Já vidím jen jednoho syna  
– jen jednoho dobrého syna.“

*Co chci, aby byly moje děti? Co je hlavní?*





## 42. TALMUD (židovská anekdota)

*Tato anekdota vyzní lépe při vyprávění s detaily a gesty.  
Často ji chtějí proto lidé ode mne slyšet opakovaně.*

Jeden gój (tj. ten kdo není Žid) chtěl studovat talmud. Myslel si totiž, že právě proto jsou Židé tak chytrí. Sám měl dva doktoráty, ale chtěl být ještě chytřejší!

Rabín mu to marně vylouval. Když ale pan doktor jinak nedal, rozhodl se mu dát otázky, jaké se třeba dávají chlapcům, kteří chtějí studovat talmud.

Doktor se smál:

„Jen sem s nimi, s otázkami pro židovské kluky.“

„No dobře, tak tedy: Dva Židé vylezou na střechu, spadnou do komína, jeden vyleze špinavý a druhý čistý.

Který z nich se půjde umýt?“

„No to je jasné, přece ten špinavý,“ usmívá se pohrdavě doktor nad otázkou pro kluky.

„Nó, ono tomu není úplně tak. Ten špinavý se podívá na kolegu a řekne si: ‚Dobře to dopadlo...‘ – a čistý se podívá na kolegu a řekne: ‚Jéjé!‘ – Viděj, pane doktore, nechtěj toho talmudu nechat? Dva doktoráty stačej, ne?“

„Ne, z jedné otázky nelze soudit, dejte mi další!“

„Nu dobře, že jsou to oni... Dva Židé vylezou na střechu, spadnou do komína, jeden vyleze špinavý, druhý čistý.

Který z nich se půjde umýt?“

„Teď už to přece vím, půjde se umýt ten čistý!“

Rabín kroutí hlavou: „Ale není to tak.“

„Jak to, vždyť se podívá na kolegu a...“

„A pak se podívá na své ruce a vidí, zda je špinavý nebo čistý. Viděj, pane doktore, nechaj toho, není to pro nich.“

„A ne a ne! Chci ještě třetí otázku, to by nebylo spravedlivé.“

„Nu jak myslej... že jsou to oni. Tedy dva Židé vylezou na střechu, spadnou do komína, jeden vyleze špinavý, druhý čistý. Který z nich se půjde umýt?“

Doktor je už úplně spletený, přemýšlí a neví, zda špinavý, čistý nebo oba se půjdou umýt nebo snad nikdo? Rozčileně konstatuje: „Vy jste mne tak dopletl, že nevím.“

Rabín se usmívá: „Viděj, a ten židovský kluk musí říci, že na špatně položenou otázku se nehledá odpověď. Když dva spadnou týmž komínem v témž okamžiku, jsou oba špinaví nebo oba čistí. Základem moudrosti je rozlišování toho, na jaké otázky máme (především) hledat odpověď.

A na jaké ne. Jinak marníme čas.“

*Na jaké otázky hledám já odpověď, a na které ne a měl bych?*

### **43. CO SE LÍBÍ BOHU (pouštní otcové)**

Abba Makarius se dozvěděl od anděla, že v blízké vesnici žijí dvě ženy, které se líbí Bohu ještě víc než on. Šel se na ně tedy podívat. Byly to prosté ženy. Neuměly ani číst, modlily se krátce a prostě; jedly to, co měly. Vzaly si dva bratry rolníky a všichni žili společně. V domě vládl pokoj, nikdy se nehádaly, protože ani jedna neprosazovala svou vůli a nesoutěžila s druhou.

Tehdy sklonil abba Makarius hlavu a řekl: „Toto je vpravdě svatost větší než všechny mé posty a modlitby.“

*Jaká je moje představa o tom, jak vypadá svatý?*

### **44. MODLITBA (z moudrosti pouštních otců)**

Za abba Makariem chodilo mnoho lidí pro radu. Jednou se ho zeptali: „Jak se má člověk správně modlit?“ – Snad i doufali, že se dozví nějakou modlitbu, vyvolávající zaručeně zázraky.

Ale abba řekl:

„Není třeba dlouhé proslovy, stačí říci: ‚Pane, jak si přeješ, smiluj se.‘ – A pokud se nouze, konflikt vyostří: ‚Pane, pomoz!‘ – Bůh moc dobře ví, co potřebujeme, přeje si naše opravdové dobro a projeví nám moudře svou milost.“

*Nesnažím se někdy v modlitbě Bohu vysvětlit, co by vlastně měl učinit a jak? Trochu ho poučit a usměrnit?*

## 45. CHYBA DOBY (z Ameriky)

Zkušený mnich vysvětloval: „Mnoho lidí dnes posuzuje kvalitu duchovního života podle toho, jak se cítí. Ale to není zdravé kritérium. Máme věci dělat tak, jak dokážeme, jako oběť Bohu, ať se přitom cítíme dobře nebo špatně – tak je to je správné. Duchovní život není cvičením v narcismu a sebeuspokojení.“

*Není to snad i moje kritérium? Žijeme ve společnosti zážitků a konzumujeme nejen materiálně, ale i prožitky a emoce. Obojí je dobré, ale podstatná je láska a věrnost.*

## 46. NE (z moudrosti pouštních otců)

Jeden mladý mnich chodil k starému abba na duchovní doprovázení. Abba byl známý svými radami o duchovním životě, ale mnich mu nikdy doopravdy nenaslouchal, poslouchal ho jen jako krásnou řeč, nikdy si nevzal nic skutečně k srdci.

Jednoho dne šel k němu uprostřed krize své víry: „Abba, řekni mi něco.“

Abba odpověděl: „Ne.“

Šokovaný mnich vykřikl: „Proč?“

A abba řekl s pohledem plným soucítění lásky. „NE ti není dost dobré?“

Tu mnich náhle prozřel, pochopil a kál se.

*Co je a co mi není dost dobré k mojí změně, proměně, pokání a růstu?*



## 47. VLK (z talmudu)

Jeden vlk rozsápal každé zvíře na potkání; ne pro potravu, ale jen pro potěšení z krve. Doneslo se to až ke králi zvířat – lvu. Ten vynesl rozsudek: „Protože jsi zabíjel jen pro radost, nesmíš dva roky prolít žádnou krev.“

Vlk se odplížil. Asi po hodině zahlédl ovci a začal přemýšlet: „Jak bych to jen udělal? Co je vlastně rok? To je 365 dní a nocí. Noc je, když nevidím světlo, a den je, když je světlo. Když zavřu oči, bude noc a až je zase otevřu, bude den.“

Začal zavírat a otvírat oči a počítat a počítat. Zakrátko napočítal 365 a vrhl se na ovci.

Poučení v talmudu zní: „Ničemovi není co věřit. Vždy si najde způsob, jak obejít zákon.“

*Co já a obcházení zákona? Cvičím se v obcházení zákona, pravidel na maličkostech?*

## 48. KŘIŽOVATKA CEST (z talmudu)

Rabín přišel na křižovatku dvou cest. Zeptal se chlapce,  
kudy se jde do města.

Ten mu odpověděl:

„Tato cesta je krátká dlouhá a druhá je dlouhá krátká.“

Rabín se dal první, ale dostal se k houštinám a musel se  
vrátit.

Zlobil se: „Copak jsi mi neřekl, že je to krátká cesta?“

Ale chlapec řekl:

„Krátká dlouhá.“

Rabín tedy šel druhou cestou – ta se klikatila zahradami  
a pomalu ho dovedla do města.

Poučení v talmudu: město je vědění a ctnost, zahrada svět,  
rabín je na nekončící cestě za poznáním, ale dítě může být  
moudřejší než on.

*Jakou jdu cestou,  
jakou obvykle volím?*

## 49. CESTA PŘES POLE (z talmudu)

Jeden muž se vydal napříč polem, viděl tam totiž cestu.  
(Jít přes pole, pokud to není nutné, je ovšem zakázané  
kvůli ničení úrody. A ani sama úrodná země se nesmí ničit  
zbytečným sešlapáním.)

Zavolala na něj nějaká dívka:

„Pane, proč jdeš přes pole?“

Odpověděl:

„Já nejdu přes pole, ale po ušlapané cestě.“

Ale ona mu řekla:

„To lidé jako TY ji ušlapali.“

Nejdu cestou přes pole, třeba bezmyšlenkovitě, protože ji druzí vyšlapali? Nevyšlapávám ji já a nesvádím tím druhé? Protože druzí stejně jako já si nacházejí výmluvy?

*Co je takovým mým polem?*

## **50. ZVUKY ŠÓFARU (židovský)**

Na Nový rok se v synagoze troubí na beraní roh – šófar. Troubí se šedesátkrát a pak se počet zatroubení doplní na sto. Šedesát je symbolicky číslo plnosti, ale proč se doplní na sto?

Pro tohle:

Když padl vojevůdce Sísera bojující proti Izraelitům, jeho matka ho čekala s kořistí a po zprávě o jeho smrti plakala (tak to je v Starém Zákoně). Dle legendy to bylo sto vzlyků. Sísera byl krutý nepřítel Izraele a jeho matka se těšila na kořist – a přesto, či právě proto, si mají Židé o Novém roce připomínat její bolest; aby dokázali soucítit i s bolestí nepřátel, jinak totiž člověk není plně člověkem.

*Přemýšlím o cizí bolesti?*

*Vnímám bolest i těch druhých – i těch na druhé straně barikády?*

## 51. SVĚTLO (židovský)

Jeden chlapec v koncentračním táboře v Osvětimi dovršil třináct let právě na svátek – první den Chanuky. Nemohl slavit bar micva – plnoletost – ale přece jen tolik chtěl! Pracně vyrobil aspoň tenoučké svíčky ze stébel slámy obalených dužinou ze slupek brambor. Spoluvězni opatřili sirky a on nad čadící svíčkou odříkal požehnání jako dospělý muž. V tom vstoupil dozorce a chtěl vysvětlení a pak mu rozkázal zhasit jiskru svíčky.

Ale chlapec řekl:

„Pane, to nejde, my Židé světlo nezhasínáme. My ho máme svou vírou v Jediného do světa vnášet.“

*My Židé nebo MY křesťané?  
Vnáším nebo zhasínám světlo?  
– Do světa,  
rodiny,  
na pracoviště,  
třeba i do tramvaje?*

## 52. ZÁZRAK (židovský)

O svátku Chanuka se zapaluje svícen s osmi rameny na památku zázraku.

Makabejští (srov. 1. a 2. kniha Makabejská) dobyli zpět chrám v Jeruzalémě, který byl znečištěný a znesvěcený pohany, ale našli jen jeden schovaný džbánek oleje – tak na jeden den. Přesto svícen s tímto olejem hořel po osm dní!



To je zázrak. – Ale aby se stal tento zázrak, musel napřed jeden bezejmenný kněz či levita uschovat během naprosté porážky a zmatku aspoň jeden jediný džbánec oleje.

Schoval džbánec jako projev své víry a naděje.

Stejně tak s vírou z něho po letech zažehli světlo.

*Katolická církev učí o spolupráci člověka s milostí Boží.*

*Lidové: „Člověče, přičiň se a Bůh ti pomůže“  
nebo „Pán Bůh dá louku, nedá však mouku“.*

*Jaký je můj podklad pro Boží zázrak v mém životě,  
našem životě?*

## **53. POŽEHNÁNÍ STROMU (podle talmudu)**

Unavený poutník dorazil do oázy.

V oáze byl pramen a rostl tu krásný velký strom. Poutník se napil, odpočinul si ve stínu stromu a pojedl z něho sladké ovoce. Když se vydával znovu na cestu, chtěl proslovit stromu jako poděkování požehnání.

Uvažoval:

„Ale jaké ti mohu vyslovit požehnání? Máš vodu, dáváš stín i sladké plody. Máš vše.

Ach ano, kéž ti Pán všeho stvoření dá, aby ze všech tvých semen vyrostly stromy, jako jsi ty; aby měly dost vody, aby nerostly naplano, ale dávaly stín i ovoce.“

*Co vnímám já jako požehnání,  
jaké mám přání?*

## 54. NAAMINA ZAHRADA (židovská legenda)

Když Hospodin oslovil Noeho a ten pak stavěl archu, promluvil Hospodin i k jeho ženě Naamě. Naama dostala posláním projít celou zemí a shromáždit semínka, schovat je a po potopě založit opět zahradu. Poctivě sbírala; jen když šla přes louku plnou pampelišek, dělala, že pampelišky nevidí – jsou obyčejné a jak obtížný je to plevel na zahrádce... bez těch by se obešla, tak co se stane.

Ale Hospodin řekl:

„Naamo, máš posbírat všechna semena, vše patří k mému stvoření.“

Naama v arše dobře pečovala o všechna semínka a sazeničky. Po skončení deště, když Noe vypouštěl havrana, dala mu Naama do zobáčku jedno semínko olivy a řekla mu, aby jej hodil na sebemenší suché místočko. Havran se vrátil bez semínka. Pak Noe vypustil holubici a ta se také vrátila, protože země ještě nebyla oschlá. Když ji znovu vypouštěl, řekla jí Naama, aby hledala olivovník, který je ze semínka od havrana. Holubice se vrátila s olivovou snítkou a Noe zvolal:

„Podívejte, jak je Bůh dobrý, vysadil pro nás olivovník!“ Naama se jen usmívala; vždyť to tak bylo, Bůh to tak učinil skrze ni. Když se holubice znovu vypuštěná po třech dnech už nevrátila, vyšel Noe se svými lidmi a zvířaty z archy. Naama začala pak sít a sázet. Bůh ji dal na okamžik vidění budoucího, aby viděla, jak krásná je a bude Boží zahrada – svět.

*Co uchovávám a sázím jako Naama pro budoucnost?  
A co je moje „pampeliška“?*

## 55. O ZAJÍCI A LVU (etiopský)

Jeden velmi ješitný zajíc slyšel řvát lva. Když řev ustal, holedbal se před ostatními: „To je toho, to taky dokážu.“

„Nu, tak to tedy ukaž!“

Zajíc se nadechl, jak mohl a zařval. No, zařval, spíš zapištěl. Všechna zvířata se smála. Tu se rozzlobil, nafoukl se, jak mohl nejvíc a zařval (zapištěl) tak mohutně, až praskl.

*Nepohání mne touha rovnat se tam, kde to nejde? „Řvát jako lev“ stojí mimo jiné i za mnohými dluhy. Touha mít, na co nemám a srovnávat se s druhými – říká mi to něco?*

## 56. RABÍN A DVĚ ŽENY (židovský)

K rabínovi přišly dvě ženy. Jedna mu s pláčem vyznala svůj velký hřích, kterého se dopustila. Už před tím prosila člověka, kterému ublížila, o odpuštění a snažila se hřích nějak odčinit dobrem; ublížený ji odpustil, modlila se k Bohu a litovala – a přišla se ještě vyznat rabínovi. Rabín ji vyslechl a požehnal.

Pak se zeptal druhé ženy, zda také chce vyznat hříchy. Ta ale řekla, že jen doprovází svou přítelkyni a má jen malé hříchy, které nestojí za řeč... Nemá smysl je vyznávat. Rabín pokýval hlavou a pak nařídil první ženě, aby přinesla tak velký kámen, jaký unese, a druhé ženě, aby posbírala pytel malých kamínků. Když se vrátily, rabín řekl, aby nyní vrátily kameny přesně tam, kde je vzaly. S velkým kamenem to šlo, ale druhá žena si nemohla zapamatovat všechna ta místečka, kde sbírala kamínky.

Rabín řekl: „Ty s velkým hříchem jsi přiznala vinu, vyznala ses, pokořila, kála jsi se a Všemohoucí milosrdný ti odpustil. Stala ses „Paní návratu“. Tobě ale malé hříchy netížily svědomí a srdce, nepamatovala sis je, jako jsi si nepamatovala místa, odkud jsi brala kamínky. Nesnažila ses změnit a možná jsi kázala druhým i své přítelkyni o morálce. Všemohoucí Milosrdný ti chce odpustit, ale jak může?“

*Co by asi řekl tento rabín mně?  
Jsem Pánem, Paní návratu?*



## 57. TRPĚLIVÝ MNICH (od dalajlámy)

Poutník přišel do slavného kláštera a obcházel jej s modlitbou. Všiml si lámy (tibetského mnicha), sedícího celé dny nehybně v meditaci. Tento láma byl považován za osvíceného světce. Poutník se mu uklonil a prosil ho o požehnání a poučení, co má dělat.

Láma mu odpověděl: „Nalezl jsem cestu osvícení v trpělivosti, i ty se v ní cvič.“

Náš poutník byl ale vtipálek a tak na lámu v odpověď zařval: „Jdi do...“ A ejhle! Trpělivý láma se na něho vrhl zrudlý hněvem.

*Staří říkávali, že není ctnosti bez cvičení a pravé ctnosti bez zkoušky překážky. Ctnost není levné zboží, není instantní.*

## 58. ROZBITÝ DŽBÁN (židovský příběh z Prahy)

Jeden mladý Žid byl velmi šikovný obchodník a brzy zbohatnul. Jezdil za obchodem a bohatnul dál. Pro práci už neměl čas na modlitbu, dodržování svátků a návštěvu synagogy. Říkal si, že je přece Žid dál, dává peníze na obec a pokud má někdy čas, tak se pomodlí; ale pracuje, a to musí Pán světů pochopit... Jednou našel na cestě v blátě ležet plačícího malého otrhaného chlapce se střepy džbánu. Sehnul se k němu a umazal se blátem a olejem. Chlapec vyprávěl, že jsou tak chudí, že otec rozvažoval, zda má koupit za poslední peníze jídlo nebo olej do chanukového svícnu, ale pak se rozhodl, že důležitější je

olej. Chlapec šel pro něj, ale při návratu uklouzl a džbán se rozbil. Obchodníkovi v tu chvíli jako by někdo probodl srdce a řekl si: „Kdo jsem já, že pro obchod zapomenu na to, kdo jsem; když tito ani pro jídlo nezanedbali Chanuku.

Odpusť, Svatý Izraele!“

Zvedl chlapce, postaral se o něj i o jeho rodinu. Nadále už žil jako zbožný Žid. Doma ve velkém pokoji měl v pozlacené míse střepy ze džbánu. Byla to taková stálá připomínka a ten příběh vyprávěl všem svým hostům.

*Kdo jsem já, že...? Mám nějaké „střepy džbánu“ třeba jen v paměti?*

## **59. ŽENY A ZVĚDAVOST (etiopský)**

Dávno pradávno se vypravily ženy na shromáždění mužů a žádaly účast na vládě. Muži se zalekli, až nejstarší vymyslel, jak na to. Poslali ženy ke králi, ať rozhodne a dali jim s sebou uzavřenou brašnu. „Je v ní tajemství, rozhodně ji nesmíte otevřít.“

Ženy šly a po cestě je přemáhala víc a víc zvědavost. Říkaly si: „Co jen tam může být?“

Nakonec brašnu otevřely a v tu chvíli z ní ulétl pták. Ulekly se, radily se a nakonec daly do brašny kámen. Ale král věděl díky rychlému poslovi o všem, a když otevřel brašnu, řekl: „Kdo neudrží ani malé tajemství tři dny cesty, jak může udržet velké a mít účast na vládě? Kdo je nepoctivý v malém, nelze mu svěřit velké.“

*Ach ty maličkosti!*

## 60. DVA POUSTEVNÍCI

Žili spolu dva poustevníci. Měli jen jednu hliněnou mísu, z níž jedli, ale žili v pokoji. Starší ale připustil Zlého do svého srdce. Řekl: „Nedá se s tebou žít.

Rozdělme si majetek a odejdu.“

Mladší se zarmoutil: „Vidiš-li to jako Boží vůli, jdi v pokoji a mísu si vezmi. Nedá se dělit.“

Ale starší začal křičet: „Nechci milodary. Chci spravedlnost.“

„Dobře, tak o mísu losujme.“

Starší zuřil ještě víc: „Zase ses ukázal. Já chci spravedlnost a ty doufáš v štěstí. Ne!“

Mladšímu došla trpělivost. „Tak mísu rozpůlíme, když chceš,“ vzdychl.

Starší vzteky ani neviděl: „Jak jsem mohl žít s takovým zbabělcem, který ani neumí bojovat!“

*Co já a „spravedlnost, právo, nárok...“ – bez ohledu na „mísu“?*

## 61. MEDITACE (z východu)

Byl krásný den. Mladý mnich odešel meditovat k řece. Tady budou lepší podmínky než v klášteře, kde je plno mnichů. Ale co to? Slunce jej šimralo na nose. Udělal si přístřešek z větví, ale zase ho rušily kachny. Nakonec po nich hodil kámen a jednu zabil. Co teď? Rozdělal oheň a upekl kachnu. Nasycen se posadil konečně k meditaci. Jenže byl unaven a už se mu klížily oči a z meditace

zase nebylo nic. Nespokojený se vrátil do kláštera. Proč nemůže nikde najít klid k meditaci? Kdo za to může?

*Nepřipomíná mi to něco? Třeba ne kolem meditace...?  
Kdo věčně hledá ideální podmínky k něčemu, nikdy to  
neudělá.*

## **62. NEJMENŠÍ ČLOVĚK (africký)**

Byl jeden velmi malý člověk, nejmenší ze všech. Moc toužil vyrůst. Prosil žirafu o radu. Dostal ji: „Natahuj se, kam dosáhneš a jez listí.“

Poslechl, ale nevyrostl, jen ho bolelo tělo i břicho. Ani jiná zvířata mu nepomohla.

Nakonec mu řekl moudrý čáp marabu: „Proč chceš vyrůst, človíčku?“

„No přece, abych mohl daleko vidět po savaně.“

„Na to nemusíš vyrůst. Jsi člověk. Vylez na strom a uvidíš dál než vysoký člověk i žirafa. Člověk nepotřebuje větší tělo, ale větší rozum.“

*Vím, co chci a proč to chci?*

## **63. STO RUBLŮ (chasidský příběh)**

Chasidismus je židovské zbožné hnutí, původně lidové, na východě Evropy. Vzniklo v 18. století. Dodnes se s ním setkáme hlavně v Americe a v Izraeli.

Rebe chtěl naučit něco své žáky. Zavolal si prostého Žida





a zeptal se ho: „Jicchaku, najdeš na ulici peněženku se sto rubly. Co uděláš?“

„Rebe, sto rublů? Říkals sto rublů? Tolik jsem, já chudák, nikdy neviděl pohromadě. To musí být krása. No ale ‚Nepokradeš!‘. Já vím, ale... To přece musel ztratit takový boháč, že mu to nevadí. Mohl bych koupit nový svícen a pro moji Rivkele na sukni, jak by jí zářily oči! Nezlob se, rebe, já bych si ji nechal.“

„Běž ven, jsi zloděj,“ řekl rebe a žáci příkyvovali. Ale rebe zavolal jiného Žida a dal mu stejnou otázku. Ten se divil a naříkal jako první, myslel na ženu a synka, ale nakonec uznal, že „Nepokradeš!“ platí pro všechny a peněženku že by odnesl žandárům.

Žáci příkyvovali, ale rebe řekl: „Běž ven, jsi lhář a pokrytec.“

A zavolal třetího Žida z ulice. I on dostal stejnou otázku a i on se stejně divil, naříkal a snil, co by udělal s penězi jako ti předchozí. I on myslel na přikázání a nakonec řekl: „Co ti mám odpovědět, rebe? Pokud bude milost Nejvyššího – budiž požehnán –, se mnou a já se jí přidržím, pak odnesu peněženku žandárům, ale jak se jí pustím, tak si peněženku nechám.“

Mistr přikývl: „Ano, ty jsi řekl pravdu! Milost Nejvyššího je stále s námi, ale jen se jí přidržet...“

*Pokora je pravda.*

*Vzpomeňme na Petrovo holedbání, jak Pána nikdy neopustí, i kdyby všichni...*

*A jaké je moje „Tohle JÁ nikdy neudělám...“?*

## 64. PAPOUŠEK A OPICE (africký)

Opice v pralese našly světlušku a radovaly se, že mají oheň. Myslely si, že je to jiskřička. Snažily se oheň rozdělat, foukaly na světlušku, ale nic se nestalo.

Papoušek, který to viděl, jim řekl: „To není oheň, to je světluška, z ní oheň nebude.“

Ale ony mu nevěřily a dál se zbytečně namáhaly. Papouškovi jich bylo líto, slétl dolů a ještě jednou jim to vysvětloval. Ale to si dal! Opice se rozzlobily, vytrhly mu nějaká péra, sotva zachránil život. Nevyžádaná a vnucovaná rada ohrožuje někdy i radícího („Neházejte perly před svině,“ říká Evangelium).

*Jak je to u mne s nevyžádanými a opakovanými radami?*

## 65. ZÁKONY (etiopský)

Žil jeden rolník s ženou a s šesti dětmi. Když nastal v té zemi hlad, šel hledat obživu jinde.

V jedné zemi, kam přišel, byla hojnost, ale nebyly tam dobré zákony.

Řekl si:

„Zákony se mne netýkají, já si budu dělat jen svoje,“  
a usadil se v té zemi.

Za nějakou dobu mu soused řekl: „Dej mi svou ženu. Nemám děti a ty máš dětí dost.“

– Takový byl zákon v té zemi a soudce, když se bránil, mu řekl: „Jaký jsi sobec!“

Jeho ženu dostal soused a děti až na jedno taky rozebrali.  
Rolník žalem onemocněl. Přišli sousedé, že ho pochovají.

Marně se bránil, že žije.

„Jsi nemocný. Tvá smrt by mohla pokazit blížící se  
slavnost. Raději tě pochováme dnes.“

Takový byl zákon, soudce to potvrdil.

A tak ho zaživa pohřbili.

*Taky si myslím, že se mne veřejné věci, zákony apod.  
netýkají, když si budu jen hledět svého?*

*Taky si myslím, že politika je špína a křesťan se jí nemá  
zabývat?*

## 66. MLČÍCÍ POUTNÍCI (perský)

Čtyři poutníci šli do chrámu, kde se mlčky modlili podle  
svého poutního slibu. Jenže přišel sluha a začal tropit při  
úklidu hluk.

První poutník se do něho pustil: „Já se chci modlit v tichu  
a kvůli tobě nemohu,“ křičel.

Druhý ho napomenul: „Kdybys ty nezačal křičet, mohl jsi  
splnit slib, oba dva rušíte.“

Třetí se rozčílil: „Děláte takový hluk, že Bůh nemůže  
slyšet naše modlitby.“

A poslední se hlasitě rozesmál: „Vy a poutníci! Chvála  
Všemohoucímu, že já umím mlčet.“

*Nemám s některým poutníkem něco společného?*

## 67. DVA SVATÍ (z východního křesťanství)

Žili na poušti dva mniši:

Mikuláš a Jan Kasián.

(Alespoň dle této legendy. Ve skutečnosti se ale na poušti tito dva svatí nemohli potkat – ten druhý se narodil, až když první zemřel.)

Přes týden byl každý ve své poustevně a v neděli šli spolu do chrámu na bohoslužby.

Jednou potkali rolníka, kterému se převrhl vůz.

Jan byl tak pohroužený v modlitbě, že si rolníka ani nevšiml – a ani toho, že už s ním není Mikuláš.

Ten pomohl rolníkovi a ještě pro jistotu s ním kousek cesty šel.

Na zpáteční cestě na ně čekal sám Pán. „Ten rolník jsem byl já sám. Ty, Mikuláši, jsi viděl nouzi a pomohl jsi. Cokoliv jste udělali jednomu z mých nejmenších... Budeš veliký světec a tvůj svátek bude 2x ročně. Ty, Jene, jsi byl tak pohroužen do myšlenek o mně, že sis mne nevšiml.

I ty budeš světec, ale tvůj svátek bude 29. února...

*Je to legenda. Kasián má svátek skutečně 29. února  
(ten den ale bývá jen v přestupném roce...)  
a Mikuláš 6. prosince a ve východní církvi má ještě  
8. května památku přenesení ostatků.*

*Je to legenda, ale:*

*Nejsem v nebezpečí, že pro modlitbu nevidím Pána?  
Pro myšlenky o lásce k bližnímu nevidím  
konkrétní nouzi?*

## 68. OPICE A MĚSÍC (čínský)

Jednoho večera si nejstarší opičák všiml měsíce v jezeře.

Lekl se:

„Honem, měsíc se topí. Zvířata nebudou mít v noci světlo,  
pokud jej nezachráním.“

A hned se rozhodl, že vyleze na břehu na větev stromu nad jezerem, spustí ocas, na něj se pověsí opice, za její ocas další a tak dál, až dosáhnou na měsíc a vyloví ho.

Tak to udělali.

Větev se nakláněla a praštěla a nejmenší opička, která měla slézt dolů, se bála.

Ale okřikli ji:

„Což se nám může něco stát, když se obětujeme pro celý  
prales?“

A tak opička slezla na konec tohoto živého řetězu...  
a větev praskla a všechny opice se utopily.

*Konáš-li dobro, nezapomeň na rozum, nebuď jak opice!  
Nemyslím si snad, že když něco konám s ušlechtilým  
úmyslem, tak se nic nemůže stát?  
Nezapomínám na rozum?*

## 69. POMOC SVATÝCH (řeholní anekdota)

Jedna sestřička byla roztržitá – a nechávala věci ležet různě po klášteře, místo aby je uklidila na své místo. Kdykoliv se zvonilo na společnou modlitbu, hledala knihu a rušila ostatní. Představená ji kárala. Ale zakrátko opět nemohla

sestra nalézt knihu. Rychle klekla před sochu sv. Antonína  
a prosila:

„Sv. Antoníne, tys františkán, já františkánka, prosím,  
najdi mi tu knihu.“

Stal se zázrak!

Socha se pohnula a sv. Antonín řekl:

„Já svatý, ty nepořádná hříšnice, najdi si ji sama!“

*Nepoužívám Boha a svaté jako záplatu na to, co mám  
udělat, vyřešit já sám?*

## **70. CO JE TO? (židovská anekdota z totality)**

Pan Kohn dostal jako důchodce povolení vystěhovat se do  
Izraele. Mohl si vzít jen osobní věci. Na celnici se divili  
velikému obrazu ve skvostném rámu:

„CO je to?“

„Jak to CO? Když tak KDO, soudruzi! To je přece soudruh  
Gottwald, nemohu se od něho odloučit.“

Soudruzi srazili podpatky a pustili ho.

Celníci v Izraeli se nedivili, byli zvyklí na leccos. Pak se  
sešla mišpoche (celá široká rodina).

„KDO to je?“ divil se prasynovec.

„Jak to KDO?! Ptej se, CO to je?“

A TO je – rám z platiny!“

*Kdo? Co?*

*Co je podstata a co nepodstatné? Jak často pro nepodstatné  
nevidíme podstatu.*

## 71. SVĚT A BŮH

Dva mniši rozmlouvali o svatosti.

Jeden řekl: „Svatý je ten, kdo už nevidí nic mimo Boha, nezáleží mu na světě.“

Druhý mnich mu ale odporoval: „Ne tak, bratře. Když do srdce člověka vtrhne Bůh, přijde s Ním i celý svět, který miluje a hlavně všichni lidé, jeho děti. Což můžeš opravdově milovat hrnčičře a šlapat přitom lhostejně po jeho díle a nemilovat jeho děti?“

*Jaká je moje představa svatosti? Pamatuji na to, že Bůh je velmi „děcatý“?*

## 72. ČERNÁ KRONIKA (z historie církve)

Čtyřicetiletý mladík brutálně zavraždil v bytě prostitutky dvě ženy a dvanáctileté děvče. Nelitoval toho a byl odsouzen k smrti. Co byste si vy při četbě o tom v novinách asi mysleli? Snad: „Hrozné, to dříve nebyvalo, tohle by děti ani neměly číst...“

Ale jedna třináctiletá dívka, Tereška, a to bylo o hodně dřív!, to vzala jako osobní výzvu a vyprosila vrahovi milost. Byl jejím prvním duchovním dítětem. Posledním byl bývalý provinciál jejího řádu, odpadlík a zakladatel vlastní církve, kterého ona nazývala stále bratrem.

*Jak reaguji já na zlé zprávy, černou kroniku? Co převládá – zvědavost, pohoršení, strach? Reaguji maloměšťácky, farizejsky nebo křesťansky?*



### **73. CHUDÍ (židovský)**

Rabi Pinchas mlčky, pohroužen do smutku, poslouchal  
hovor žáků o bídě ve světě. Nakonec se ho zeptali, co  
mají dělat proti bídě světa.

Odpověděl: „Vtáhněme Boha do světa!“

*Napadá mne, jak mohu vtáhnout Boha do svého světa,  
světa kolem sebe?*

### **74. KDE BYDLÍ BŮH? (židovský)**

Rebe se ptal několika učenců: „Kde bydlí Bůh?“

Smáli se mu: „Svět je přece plný Jeho nádhery!“

„Ne,“ řekl rebe, „svět je Jeho, ale Bůh sám přebývá tam,  
kam ho člověk pustí.“

*Kam pouštím a kam nepouštím Boha?*

### **75. DVA PRACOVNÍCI A SMRT (ruský)**

Jednoho dne šla Smrt kol pole, kde orál sedlák s čeledínem.

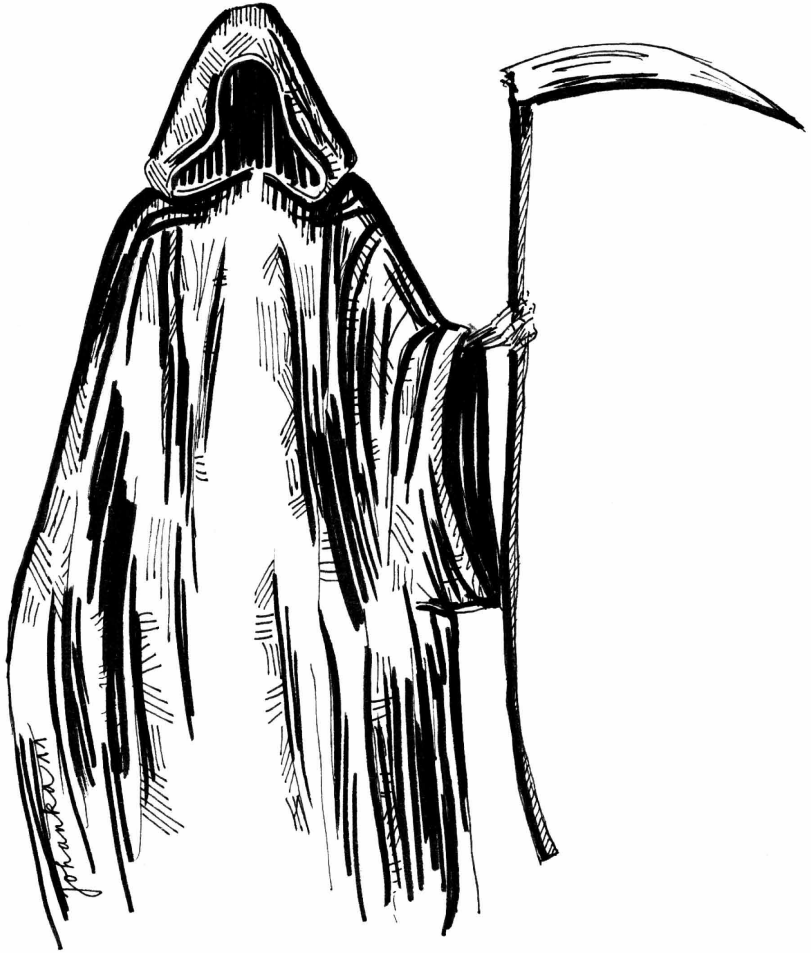
Řekla jim:

„Nechte už té práce – vždyť zítra zemřete!“

Sedlák ale řekl:

„Ne, vždyť pracovat je vždy třeba! Kdo bude živ, ten bude  
chtít chleba!“

„Ale já,“ řekl čeledín, „já už nebudu dělat nic. Ať pracuje,  
kdo bude živ!“ a natáhl se na mezi.



Druhého dne šla Smrt stejnou cestou. Pán Bůh jí nařídil, aby nesáhla na sedláka, který tak pokorně pracoval pro svého bližního, ale dovolil jí sebrat čeledína, který se stal neužitečným.

*Pro koho a proč pracuji já?*

## **76. KOHOUTÍ ZÁPASY (čínský)**

Ki cvičil kohouta pro zápasy.

Po deseti dnech se kníže ptal,  
zda je kohout připraven.

„Ne, je dosud příliš zuřivý,“ řekl Ki.

Po dalších deseti dnech řekl: „Ještě se vzruší, když  
vidí druhé kohouty.“

A po dalších deseti dnech: „Dosud se chvěje hněvem  
po těle.“

Až po dalších deseti dnech řekl Ki:

„Pane, teď je dokonale připraven. Mohou před ním druzí  
kohouti kokrhat, jak chtějí, ani si jich nevšimne. Ani jeden  
kohout se s ním nedokáže měřit – každý uteče.“

*Kdy jsem vlastně dobře připraven na konflikt?*

## **77. DUŠE A SVĚT (židovský)**

Práce přivedla jednoho zbožného chasida do Německa. Při každé návštěvě doma si stěžoval, jak mu chybí vroucí zbožnost chasidů. Rebe ale radil vytrvat.

Postupně si začal zvykat.

Tehdy rebe řekl:

„Teď se musíš vrátit. Dokud jsi cítil nesoulad se svým okolím, měl jsi vědomé spojení s původním zdrojem, a tak jsi duchovně nestrádal. Spíš to bylo pro tebe pozitivní. Nyní jsi v nebezpečí, že okolí bude na tebe působit negativně.“

*Já a svět? Já a společnost?*

*Jak na tom jsem?*

*Vracím se k prameni, zdroji?*

## **78. ADAM V RÁJI (židovský)**

Podle jednoho midraše Hospodin provedl Adama celou zahradou Eden – rájem a pak mu řekl:

„Pohleď, jak krásný je tento svět, který jsem pro tebe stvořil. Chraň ho a pečuj o něj, neboť cokoliv v něm zničíš, nebude již nikoho, kdo by to napravil.“

Proto se v talmudu píše: „Ve chvíli, kdy kácíme ovocný strom, jeho hlas se rozléhá z jednoho konce světa na druhý, ale není slyšet.“

K židovským svátkům patří i Svátek stromů (Tu bi-švat).

*Co neslyšíme, nevidíme?*

*Opravdu neslyším nebo nechci slyšet?*

*Znáte výstižnější ekologické varování než odvozené ze skutečnosti Stvořitele světa?*

## 79. SUKOT S NEBICHIM (židovský)

Sukot je několikadenní slavnost stánků, při níž se staví přístřešky, stánky z větví nebo jimi ozdobené a slaví se v nich. Do stánků se zvou hosté. Svátek Sukot je památkou na putování Izraelitů po poušti.

Slavný rabi Levi z Berdičeva měl zvyk zvat o slavnosti Sukot do svého stánku ty nechudší, nejprostší souvěrce – prostě ty největší nebichim (ubožáky). Hostil je, poslouchal je a mluvil s nimi. Když se nad tím jiní pohoršovali, řekl jim:

„Vypráví se, že na konci časů nás pozvou do zvláštního stánku z kůže Leviatana (mořské příšery) k spravedlivým. Myslím, že andělé střežící vchod mne nebudou chtít pustit do jejich blízkosti. Vždyť nejsem spravedlivý. Já ale řeknu: ‚Také já jsem zval do svého stánku ty nejprostší a nejchudší a vůbec jsem se za to nestyděl.‘“

*Koho pouštím do svého stánku  
– zevního i vnitřního?*

## 80. MYŠI A SMETANA (bajka)

Tři myši spadly do džbánu se smetanou a začaly se topit. Jedna to vzdala ihned, zalkala nad svým osudem a utonula.

Další dvě plavaly kolem a hledaly, kudy by se dalo vylézt, ale nic nenašly. Džbán byl vysoký a stěny hladké. Chvilí plavaly a pak jedna z nich unaveně řekla: „Jsem unavená, je to zbytečné, vzdejme to,“ a také klesla ke dnu.

Třetí se ale nevzdala, vytrvale šlapala dál a smetana se pod ní měnila, až se změnila v máslo. A ona se mohla odrazit a zachránit se.

Rozdíl nebyl v síle, ale v představě.

*Jaké představy mne drží a jaké potápějí?*

## **81. HLUCHÁ ŽÁBA (bajka)**

Jedna skupina žab soutěžila v lezení na vysokou věž. Diváci jim nevěřili a říkali: „To se přece nemůže žádné z nich podařit!“

Žabky postupně odpadaly a vracely se zpět, zvláště když diváci začali ještě křičet, že je to tak nebezpečné a zbytečné, stejně nahoru žádná nevyleze.

Jen jedna pokračovala stále a nakonec s velikou námahou dosáhla cíle – vrcholku věže. Všichni se divili, proč se to podařilo právě jí – byla jako ostatní. Ale když se jí začali vyptávat, zjistili, že je... hluchá.

*Dokážeme být hluší k pochybovačům a pesimistům?  
(Ne ovšem k rozumu!)*

## **82. DVĚ ZAHRADY (z východu)**

Dva sousedé měli zahradu vedle sebe a chodili s výpěstky na trh. Jednomu se dařilo, druhému méně. Ten druhý se snažil, dělal vše, co první nebo zase jinak nebo víc, ale prvnímu se neznámo proč dařilo lépe.



Šel si tedy stěžovat Mistru: „Čím to je? Půda je stejná, mám snad méně talentu nebo proč?“

Mistr řekl:

„Talentu máte oba stejně, tak na jednu zahradu. A tvůj soused se také stará o jednu zahradu, ty ale o dvě, o svou i o jeho – a na to nestačíš.“

*O kolik zahrad se starám já?*

## 83. VODA A HŘÍCH (židovský)

Jednoho dne vzal otec malého syna k tůni, aby se vykoupli. Když se oba ponořili, začal se chlapec třást chladem a vykřikl: „Ú, ú, tati!“

Otec ho vzal za malou chvílku ven, osušil a oblékl.

„Ó, ó, tati,“ šeptal blaženě chlapec, teplo se mu rozlévalo celým tělem, ten pocit dobře známe všichni.

„Jicchaku,“ řekl otec „zapamatuj si rozdíl mezi studenou lázní a hříchem. Když skočíš do chladné tůně, napřed ječíš ú ú, ale pak budeš spokojeně říkat ó, ó. Ovšem když spácháš hřích, řekneš napřed ó, ó a pak budeš naříkat ú, ú.“

*Znám to? Pomáhá mi ta znalost – alespoň někdy?*

## 84. PRAVÁ PLNOST (židovská)

Rabín vzal sklenici a nalil do ní do poloviny vodu.

„Je plná?“ zeptal se.

Žáci se smáli. Rabín nalil vodu až po okraj. Většina řekla, že je sklenice plná, jen jeden žák ukázal, že do sklenice lze ještě opatrně nalít trochu vody, aby se hladina vyklenula. Ale rabín řekl: „Tolik, kolik... Vy troškaři!“ a nalil do sklenice vody, že přetékala. „Toto je teprve pravá plnost. Když je něčeho víc, než kolik je třeba. Když něčeho nepřetéká, je toho vlastně málo. Boží láska přetéká.“

*Co považuji za plnost? Pán Ježíš za nás prolil krev v plnosti a přitom, podle svatého Tomáše, jedna kapka krve stačila... Jaká je plnost mojí lásky?*



## 85. NEZMĚŘITELNÝ HŘÍCH (súfi)

Velké islámské mystičce Rábii, uctívané v hnutí súfi, odpověděl jeden zbožný muslim na otázku, jak se má:

„Šel jsem vždy cestou poslušnosti a nezhřešil jsem od chvíle, kdy mne Alláh stvořil.“

Rabía ho ale překvapila, když promluvila k jeho pýše:  
„Běda, můj příteli, tvůj život je hříchem, s nímž se žádný jiný hřích nemůže měřit.“

*Duchovní pýchu nesnášel ani Ježíš u farizeů. Jaký hřích já považuji za největší, nakolik je ve mně nákaza duchovní pýchy, či zoufalství (zoufalství je rub pýchy), anebo moralismu?*

## 86. ZÁZRKY (súfi)

Jednou viděl Hásan al-Basrí (súfijský mistr) Rábii, jak se modlí u jezera. Hodil modlitební kobereček na vodu, vstoupil na něj a pozval ji tam se modlit s ním. Rabia se zasmála, vyhodila svůj kobereček do vzduchu, vyšplhala na něj a pozvala ho tam.

Když si ale uvědomila, že zranila před lidmi jeho mužskou ješitnost, řekla:

„Hásane, to co ty, dokážou i vodní ptáci, a to co já, zase ptáci a mouchy. To jsou jen malichernosti. My Ho musíme milovat jinak, v něčem opravdovém.“

*Nekladu na mimořádnosti větší důraz než na opravdový život?*

## 87. NEBE A PEKLO (ještě ze súfí)

Jednou pobíhala Rabía po tržišti s vědrem vody v jedné ruce a s hořící pochodní v druhé ruce. Lidé se jí ptali, proč to dělá, co že to má znamenat? Odpověděla: „Chci uhasit plameny pekla, aby lidé milovali Boha ne pro strach z pekla. Chci zapálit ráj, aby lidé milovali Boha ne pro naději na odměnu, ale pro Něho samotného.“

*Jak je to s mou láskou k Bohu? Pro co ho miluji? Milovat Boha jen pro Něj samotného, ne pro odměnu, je dokonalá láska. K ní směřujeme. Nespokojme se s tím, že nedokonalá láska „stačí“ pro spásu, můžeme snadno sjet níže...*

## 88. ZDVOŘILOST (arabský)

Slavného Nasredina navštívil jeden učenec a pozval jej na oběd do hostince. Tam jim nabídli čerstvé ryby a za chvíli přinesli dvě, jedna byla ale o dost menší než druhá. Nasredin si vzal tu větší. Učenec mu dlouze pohoršeně vysvětloval, jak se provinil proti zdvořilosti atd.

Nasredin ho vyslechl a zeptal se: „Co bys, pane, udělal ty?“ „Já?! Jako zdvořilý muž bych si vzal tu menší“ zvolal učenec. Myslel si při tom – a ty bys mne měl přemluvit, abych si vzal tu větší.

„Aha,“ řekl Nasredin „ale pak jsem přece jenom předem zdvořile vyhověl tvému přání.“

*Nezaměňujme zdvořilost a přetvářku!*



## 89. JINÝ POHLED (čínský)

Pro jednoho věhlasného taoistického mistra poslal jednou císař dary a pozvánku ke dvoru s nabídkou místa ministra.

Jaké štěstí!

Ale mistr měl jiný pohled. Odmítl se slovy:

„Jistě krásné a věřím, že čestné; ale už jste někdy viděli vola na cestě na jatka? Léta jej vykrmovali a pak jej ozdobí a odvedou do chrámu s fanfárami – než ho zabijí, ale v ten okamžik by byl vůl raději kočkou. Paráda je nesmyslná. Raději budu pít z kaluže než se nechat vést na hedvábném provaze vládcem království.“

*Umím se občas podívat jiným pohledem?*

## 90. DREJDL A ŽIVOT (židovský)

Na svátek Chanuka, kdy se dávají dětem dárky, se také v ortodoxních židovských rodinách hraje drejdl. Je to hra s čtyřhrannou káčou o různé sladkosti. Můžeš brát vše, půlku, nic nebo ztratit i to, co máš. Hru lze těžko ovlivnit. Hrát drejdl s dětmi je i náboženská povinnost (micva). Děti se tu učí správně prohrávat a vyhrávat, že nelze v životě vše ovlivnit ani schopnostmi, ani vztekem nebo slzami – a také, že výhra bez soucitu a dělení je vlastně nesplněná micva.

Nejdůležitější před Stvořitelem není, co komu v životě padne, ale jak se svým losem naloží.

*Chápu to? Jak hraji v životě drejdl?*

## 91. NEJMENŠÍ PILINA (indický)

Svatý muž našel nařikajícího chudého chlapce, který měl jen jednu rupii. Půjčil mu na tři dny zázračný prsten, měnící dotekem všechno železo ve zlato.

Za tři dny chlapec vyčítal mudrci, že se mu jen posmíval, vždyť i ten nejlacinější hřebík stojí tři rupie a on měl jen jednu rupii!

Mudrc jen vzdychl: „Kdyby sis za jednu rupii koupil nejmenší železnou pilinu spadlou na zem, mohl jsi ji proměnit ve zlatou a za ni koupit hřebík atd. Ale ty jsi raději nařikal.“

*Přemýšlím? Zkousím? Nebo raději nařikám? Mám na všechny rady a návrhy odpověd' „Ano, ale nejde to“?*

## 92. DVĚ BRÁNY

Pyšný mladý rytíř navštívil starého poustevníka a chtěl vědět, zda existuje skutečně nebe a peklo. Stařec se mu začal posmívat, že je hlupák. Rytíř se rozčilil, zaslepila ho pýcha a hnal se na starce s mečem. Ten ale ránu odrazil a řekl:

„Právě se před tebou otevřela brána do pekla.“

Rytíř se zastyděl, pochopil, klekl a pokorně prosil o odpuštění. Mnich se usmál a řekl:

„A nyní se před tebou otevřela brána nebe. – Právě jsem odpověděl na tvé otázky.“

*Jak otevírám brány v sobě?*

### 93. DVA VLCI (indiánský)

Podle indiánské legendy jsou v srdci člověka dva vlci –  
černý a bílý.

Černý se krmí špatnými myšlenkami a činy, bílý dobrými.

Ten, který je krmen, sílí a druhý slábne.

Stále se rvou.

Zvítězí ten, koho člověk častěji krmí, takže si člověk musí  
dávat pozor na své myšlenky, přání a činy.

*Kterého vlka častěji krmím? A divím se  
pak divoké rvačce ve svém nitru,  
když jde o něco většího?*

### 94. RYBOLOV (indiánský)

Každé jaro lovili všichni muži kmene ryby, které táhly  
řekou. Jednou připlulo neobvyklé množství ryb. Měli  
už dostatečnou zásobu pro kmen a chtěli lovit dál.  
Ale náčelník kmene další rybolov zakázal. Bouřili se,  
necháпали proč. Byly tu ryby a oni měli chuť i sílu lovit.

Náčelník ale řekl:

„Máme dost a ostatní ryby jsou pro další roky. Ani zvíře  
nezabíjí víc, než potřebuje, leda by bylo šílené. Jestliže  
člověk takto zešílí, bude méně než zvíře a zahyne on  
i svět.“

*Jak „lovím“? Jak se nechám ovlivnit filozofií světa, která  
velí „stále víc a víc“? „Nepřizpůsobujte se tomuto věku,“  
napsal svatý Pavel. (Řím 12,2)*

## 95. KŘEPELKY (z historie církve)

Svatá Terezie Veliká, učitelka církve, se těšila pověsti svatosti už za svého života. Jako zakladatelka klášterů se musela někdy pohybovat „ve světě“ – tedy mimo klášter. A tak jednou byla hostem u vznešené paní a na „světici“ se přišlo podívat mnoho urozených lidí. Podávaly se křepelky. Všichni čekali, že Terezie si vezme jen chleba a vodu, ale ona si s chutí dala křepelky se slovy:

„Když půst, tak půst; když křepelky, tak křepelky!“

Zda je tato historická anekdota pravdivá, nevíme.

Není-li to pravda, je to dobře vymyšleno.

*Křesťanství neučí pohrdání dary Boha.*

*Co jsou moje křepelky?*

## 96. MÍSTO PRO MODLITBU

Svatou Terezii Velikou, modlící se na záchodě, jednou oslovil ďábel:

„Ještě tady se budeš modlit! To se přece nesluší!“

Terezie byla dobře vychovaná španělská šlechtična a na to, co se sluší a co ne, se tehdy velmi dbalo. Ale odpověděla s humorem:

„Co jde nahoru, patří Bohu a to, co jde dolů, tobě.“

A bylo vymalováno!

*Neexistuje místo a čas, kde nelze hovořit s Bohem.*

*Nepletu si lidskou slušnost a víru?*

*A nezapomeňme na humor!*

## 97. „NEJDLIŠKEJT“ (židovský)

*„Jom Kipur“ – „Den smíření“ – je přísný postní den, který zbožní Židé tráví pokud možno v modlitbě úplně bez jídla, pití, kouření, kosmetiky a podobně. Půst trvá od západu slunce do západu slunce 24 hodin. Patří k těm svátkům, které nějak drží i jinak nepraktikující, asi jako někteří křesťané jen tak nějak slaví Vánoce a Velikonoce. Tuto anekdotu znám z dětství od tatínka. Můj tatínek byl agnostik, nevěděl, zda existuje Bůh, a víru nepraktikoval, ale na Jom Kipur nejedl, nepil, nekouřil, a to kouřil přes čtyřicet cigaret denně.*

Byl Jom Kipur. Rabín šel odpoledne ze synagogy si domů trochu odpočinout a potkal na ulici jednoho člena své kongregace. Ábeles se právě cpal nějakou dobrotou!

„Šalom, budu se modlit, abyste se brzy uzdravil.“ Rabín počítal, že je Ábeles nemocný a má zakázaný půst lékařem, což je třeba poslechnout.

Ale Ábeles odpověděl s plnou pusou: „Cože, já jsem přece zdravý jako řepa.“

Aha, pomyslel si rabín, tak asi zapomněl, že je Joma. „No jistě, chápu, jeden má dnes takových cores (starostí) s mišpoche (rodinou) a s parnose (obživou), že snadno zapomene, co je za den, že ano.“

Ale Ábeles pokrčil rameny: „Ne, nezapomněl jsem, vím, že je dnes Joma...“

Rabín už nevěděl, kudy kam, a tak zvedl ruce a velebil Hospodina: „Bud' požehnán Nejvyšší, Pán světa, že má takové děti, že než by zalhaly, tak se raději přiznají k hříchu.“

Ten měl nejdlíškejt!





Tatínek mi vysvětloval, že „nejdliškej“ je vlastnost, kdy u druhého člověka hledáme trpělivě dobrý úmysl, i když navenek vypadá jeho jednání jako špatné. Později jsem četla tento příběh s jiným termínem „zchus“, což je nárok na dobrou pověst, ale podstata je stejná.

*Opovážlivé posuzování tj. přisuzování špatného úmyslu bez vážného důvodu je hřích, hodně podceňovaný, a přitom často rozbíjející společenství.*

*A co ještě k tomu přidat snahu o ctnost hledání a vidění dobra ve druhém, ať už tuto schopnost či vlastnost nazveme jakkoliv?*

## 98. VOJÁK A HRADBY (z antiky)

Římský císař Marcus Aurelius, filosof na trůně, napsal v Hovorech k sobě:

„Nestyd' se přijmout pomoc! Neboť je ti uloženo konat povinnost tak, jako vojákovi při útoku na pevnost. Co je na tom, nemůžeš-li pro pohmožděnou nohu vystoupit na hradby sám, ale provedeš to s pomocí druhého?“

Pro poutníka není podstatné, zda k cíli jde sám; s průvodcem, který mu ukazuje směr i nebezpečné bažiny (duchovní vůdce a třeba i terapeut); s přítelem, o něhož se místy opírá; s holí (léky) či nějaký úsek s berlemi (silnou léčbou). Není tak důležité, zda běží, jde, klopytá, padá či leze. Podstatné je jen, že jde správným směrem.

*Jak přijímám pomoc na cestě? Kristus přijal pomoc včetně nedobrovolné pomoci Šimona z Kyrény. Jsem snad víc než On?*

## 99. DVAKRÁT O STATEČNOSTI

Z jedné staré ruské knihy pro děti:

Děvčátko Sášu uchvátíla odvaha krotitelky, která vložila hlavu do lví tlamy. Rozhodla se stát takovou hrdinkou. Na znamení odvahy si popálila ruku. Tatínek ji pak vyprávěl o jejím dědečkovi, vojenském lékaři. Ten byl vyznamenán, protože se mnohokrát v palbě plížil až do první linie, aby mohl ošetřit raněné vojáky na místě. To byl odvážný člověk a hrdina! Zachránil mnoho životů. Podle

tatínka krotitelka není hrdinka, i když on by se na jejím místě bál. Řekl: „Plýtvat odvahou do větru, pro potěchu zevlounům!? Pomysli si sama, jaké je to hrdinství?“

– Jeden hasič zachránil z hořícího domu děti, i když se sám zranil. Později mu řekl jeho synovec: „Strýčku, ty jsi tak statečný! Vyprávěl jsem klukům o tobě, že jsi určitě neměl vůbec strach.“

„Víš, měl jsem strach,“ řekl strýček „a měl by ho skoro každý. Statečnost není o tom nemít strach jako nějaký pohádkový Nebojsa. Strach často nemá hlupák. Statečnost je mít strach a přesto udělat, co je třeba. Francouzi říkají: ‚Dělej, co je třeba a ať se stane, co se má stát.‘ I náš Pán měl hroznou úzkost. Rozumíš?“

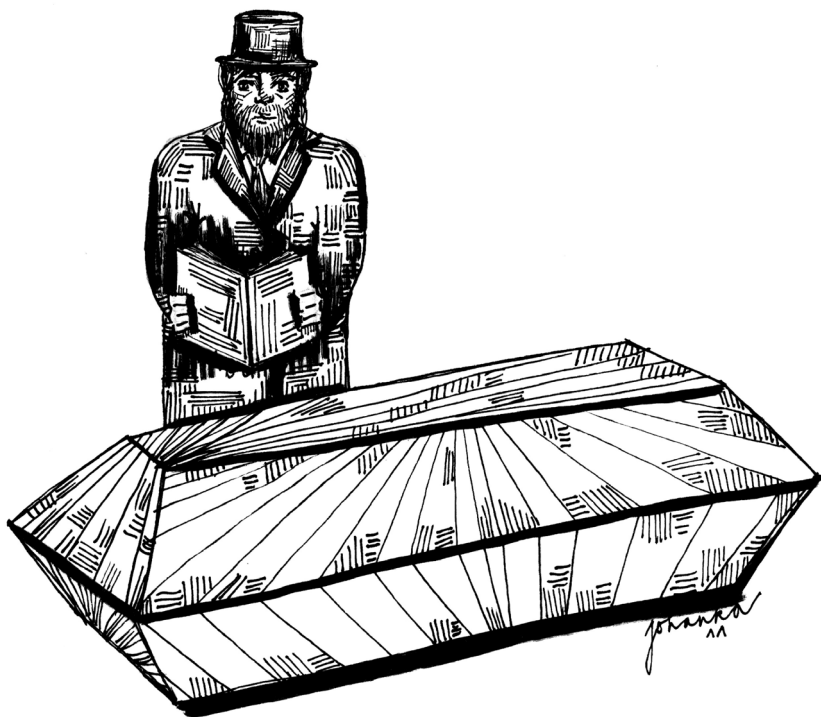
*Co je pro mne hrdinství? Co odvaha? Statečnost je mravní ctnost, která zabezpečuje při obtížích pevnost a vytrvalost v úsilí o dobro. (srov. Katechismus katolické církve, čl. 1807)*

*Mám ale i odvahu mít strach (obavu) na správném místě? Strach, abych nezůstal stát, nezalezl do pohodlí a nepřestal následovat Krista?*

## **100. DVA HOSTINŠTÍ (židovský)**

V jednom městě byli dva židovští hostinští. Moše byl laciný a někdy dával i zdarma jídlo a nocleh chudým prostým Židům a neohrnoval nad nimi nos. Natan měl drahou nóbl restauraci, kam takoví nesměli vůbec vstoupit.

Natan zemřel a přísný rabín ho na pohřbu nechválil. Za nějakou dobu Moše zvýšil ceny a už nedával nic zadarmo.



Rabín chtěl vědět, proč Moše sešel z cesty dobročinnosti. „To je prosté,“ odpověděl Moše. „Dokud Natan žil, dával mi tajně peníze, abych mohl hostit chudé Židy. On na to vydělal v nóbl restauraci. Kdyby vzal chudé Židy tam, páni by tam nechodili, on by nevydělával – a nemoh by tolik rozdávat. – Teď na to už nemám...“

*Věci jsou mnohdy jinak než, jak se jeví. Jen On ví pravdu.*

# OBSAH

|   |    |
|---|----|
| ÚVOD: PROČ JSOU PŘÍBĚHY POMOCÍ<br>NA CESTĚ K MOUDROSTI? | 9  |
| 1. JAKÝ KUŇ JE LEPŠÍ? (židovský)                        | 13 |
| 2. PRO SEBE (z talmudu)                                 | 14 |
| 3. OBTÍŽENÝ POUTNÍK (perský)                            | 14 |
| 4. JAK ZÍSKAT MOUDROST (židovský)                       | 16 |
| 5. DRAHÉ VYHÝBÁNÍ SE (arabský)                          | 16 |
| 6. KOŠILE ŠŤASTNÉHO ČLOVĚKA                             | 17 |
| 7. DŽBÁN S OŘECHY (arabský)                             | 18 |
| 8. SLEPOTA (z Ameriky)                                  | 18 |
| 9. RABÍN A PŮST (židovský)                              | 20 |
| 10. MAZL TOV (židovský)                                 | 20 |
| 11. ŠTĚSTÍ? NEŠTĚSTÍ? (čínský)                          | 21 |
| 12. CO JE DOBRÉ? (otcové pouště)                        | 21 |
| 13. POKROK (židovský)                                   | 22 |
| 14. CO MÁME DĚLAT? (křesťanský)                         | 23 |
| 15. VELBLOUDA UVAŽ (arabský)                            | 23 |
| 16. OTEC, SYN A OSEL (z antiky)                         | 24 |
| 17. DLOUHÉ LŽÍCE  | 25 |
| 18. DVAKRÁT O HOLI (arabský a moderní)                  | 25 |
| 19. KOHO JEŠTĚ? (moderní anekdota)                      | 26 |
| 20. PRINC A DRAK (čínský)                               | 27 |
| 21. SVOBODA (perský)                                    | 28 |
| 22. DVA SVĚTY (perský)                                  | 28 |
| 23. DVĚ POLOVINY ŽIVOTA                                 | 29 |
| 24. DUCHOVNÍ CESTA (z východu)                          | 30 |
| 25. ŠÁLEK (japonský)                                    | 30 |
| 26. PRAVÉ ODEVZDÁNÍ (japonský)                          | 31 |
| 27. DVA MNIŠI (japonský)                                | 31 |

|   |    |
|---|----|
| 28. SLEPCI A SLON (indický)                 | 32 |
| 29. AŽ... (z Finska)                        | 33 |
| 30. DUCHOVNÍ POMOC (perský)                 | 33 |
| 31. POKUŠENÍ (z křesťanského Východu)       | 34 |
| 32. CESTA? (orientální)                     | 34 |
| 33. CO JE TO? (japonský)                    | 35 |
| 34. CO DĚLÁŠ? (křesťanská varianta)         | 36 |
| 35. CELÁ TÓRA (židovský)                    | 37 |
| 36. PLAČÍCÍ ŽENA (čínský)                   | 37 |
| 37. MYTÍ ZÁCHODŮ (křesťanský)               | 38 |
| 38. ŽÍZEŇ (židovská anekdota)               | 38 |
| 39. TRNITÝ KEŘ (židovský)                   | 39 |
| 40. MILOSRDENSTVÍ (z talmudu)               | 39 |
| 41. DOBRÝ SYN (podle L. N. Tolstého)        | 40 |
| 42. TALMUD (židovská anekdota)              | 41 |
| 43. CO SE LÍBÍ BOHU (pouštní otcové)        | 43 |
| 44. MODLITBA (z moudrosti pouštních otců)   | 43 |
| 45. CHYBA DOBY (z Ameriky)                  | 44 |
| 46. NE (z moudrosti pouštních otců)         | 44 |
| 47. VLK (z talmudu)                         | 45 |
| 48. KŘIŽOVATKA CEST (z talmudu)             | 46 |
| 49. CESTA PŘES POLE (z talmudu)             | 46 |
| 50. ZVUKY ŠÓFARU (židovský)                 | 47 |
| 51. SVĚTLO (židovský)                       | 48 |
| 52. ZÁZRAK (židovský)                       | 48 |
| 53. POŽEHNÁNÍ STROMU (podle talmudu)        | 49 |
| 54. NAAMINA ZAHRADA (židovská legenda)      | 50 |
| 55. O ZAJÍCI A LVU (etiopský)               | 51 |
| 56. RABÍN A DVĚ ŽENY (židovský)             | 51 |
| 57. TRPĚLIVÝ MNICH (od dalajlámy)           | 53 |
| 58. ROZBITÝ DŽBÁN (židovský příběh z Prahy) | 53 |

|  |    |
|--|----|
| 59. ŽENY A ZVĚDAVOST (etiopský)              | 54 |
| 60. DVA POUSTEVNÍCI                          | 55 |
| 61. MEDITACE (z východu)                     | 55 |
| 62. NEJMENŠÍ ČLOVĚK (africký)                | 56 |
| 63. STO RUBLŮ (chasidský příběh)             | 56 |
| 64. PAPOUŠEK A OPICE (africký)               | 59 |
| 65. ZÁKONY (etiopský)                        | 59 |
| 66. MLČÍCÍ POUTNÍCI (perský)                 | 60 |
| 67. DVA SVATÍ (z východního křesťanství)     | 61 |
| 68. OPICE A MĚSÍC (čínský)                   | 62 |
| 69. POMOC SVATÝCH (řeholní anekdota)         | 62 |
| 70. CO JE TO? (židovská anekdota z totality) | 63 |
| 71. SVĚT A BŮH                               | 64 |
| 72. ČERNÁ KRONIKA (z historie církve)        | 64 |
| 73. CHUDÍ (židovský)                         | 65 |
| 74. KDE BYDLÍ BŮH? (židovský)                | 65 |
| 75. DVA PRACOVNÍCI A SMRT (ruský)            | 65 |
| 76. KOHOUTÍ ZÁPASY (čínský)                  | 67 |
| 77. DUŠE A SVĚT (židovský)                   | 67 |
| 78. ADAM V RÁJI (židovský)                   | 68 |
| 79. SUKOT S NEBICHIM (židovský)              | 69 |
| 80. MYŠI A SMETANA (bajka)                   | 69 |
| 81. HLUCHÁ ŽÁBA (bajka)                      | 70 |
| 82. DVĚ ZAHRADY (z východu)                  | 70 |
| 83. VODA A HŘÍCH (židovský)                  | 72 |
| 84. PRAVÁ PLNOST (židovská)                  | 72 |
| 85. NEZMĚŘITELNÝ HŘÍCH (súfi)                | 73 |
| 86. ZÁZRAKY (súfi)                           | 73 |
| 87. NEBE A PEKLO (ještě ze súfi)             | 74 |
| 88. ZDVOŘILOST (arabský)                     | 74 |
| 89. JINÝ POHLED (čínský)                     | 76 |

|                                  |    |
|----------------------------------|----|
| 90. DREJDL A ŽIVOT (židovský)    | 76 |
| 91. NEJMENŠÍ PILINA (indický)    | 77 |
| 92. DVĚ BRÁNY                    | 77 |
| 93. DVA VLCI (indiánský)         | 78 |
| 94. RYBOLOV (indiánský)          | 78 |
| 95. KŘEPELKY (z historie církve) | 79 |
| 96. MÍSTO PRO MODLITBU           | 79 |
| 97. „NEJDLIŠKEJT“ (židovský)     | 80 |
| 98. VOJÁK A HRADBY (z antiky)    | 82 |
| 99. DVAKRÁT O STATEČNOSTI        | 82 |
| 100. DVA HOSTINŠTÍ (židovský)    | 83 |
| OBSAH                            | 85 |

|                                     |    |
|-------------------------------------|----|
| TUTO KNIHU PRO VÁS PŘIPRAVIL        |    |
| TISKOVÝ APOŠTOLÁT A.M.I.M.S.        | 89 |
| A.M.I.M.S. JIŽ PRO VÁS PŘIPRAVIL    | 89 |
| ČASOPIS MILUJTE SE!                 | 92 |
| TELEVIZE TV-MIS.CZ                  | 92 |
| PODPOŘTE, PROSÍM, NOVOU EDIČNÍ ŘADU | 93 |

Kontakt na autorku knihy: [krausova@arcibol.cz](mailto:krausova@arcibol.cz)



# Tuto knihu pro vás připravil tiskový apoštolát A.M.I.M.S.

Smyslem A.M.I.M.S. (Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei – česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné – Matky Naděje) je tisk kvalitních, srozumitelných a velmi levných brožurek či knih nejen pro ty, kteří si je sami přečtou, ale především pro ty, kteří je budou dále šířit – rozdávat, půjčovat, nabízet za dobrovolný příspěvek ve farnostech...

Otec Marek Dunda dává takovýto návod k jejich používání:

„Knih si objednat alespoň deset od každého titulu. Sám si nejdříve knihu přečíst (to je možné i bez toho, že byste si knihu objednali – kompletní texty většiny brožurek a knih z A.M.I.M.S. najdete na internetu na [www.fatym.com](http://www.fatym.com) a [www.amims.net](http://www.amims.net)).

Potom byste měli uvážit, koho z vašich známých, přátel, sousedů, příbuzných (zejména těch, kteří jsou nevěřící či víře odcizení, kteří již dlouho neudělali nic pro své náboženské vzdělání, kteří jsou nemocní, osamělí) by kniha mohla oslovit, zaujmout, komu by byla prospěšná. Knihy pak rozdávat, půjčovat, nabízet za příspěvek na tisk...”

Značná část produkce A.M.I.M.S. jsou publikace srozumitelné i nevěřícím.

Rádi také pošleme krabici brožurek a knih těm, kteří je budou (po dohodě se svým panem farářem) dále šířit ve farnostech.

## A.M.I.M.S. již pro vás připravil

Doporučený příspěvek na tisk, uvedený v závorce, může mírně kolísat dle ceny materiálu, způsobu šíření a inflačních vlivů. Provedení je „brožura“ – s výjimkou prvních dvanácti knih (většinou z řady **A.M.I.M.S. M.**) s lepenou vazbou a plnobarevnou obálkou. Knihy se snažíme průběžně dotiskovat:

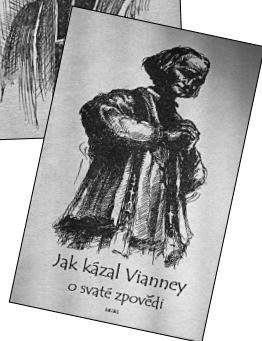
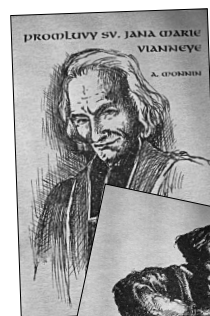
Krausová: Příběhy moudrosti (20 Kč) **A.M.I.M.S. M.**

Krausová: Manželství – cesta ke svatosti (40) **A.M.I.M.S. M.**

Luscoň: Do akce jde Titus! (25) **A.M.I.M.S. M.**

Joseph Fadelle: Cena, kterou zaplatíš (30) **A.M.I.M.S. M.**

Alfons M. de Liguori: Návod na dobrý život (20) **A.M.I.M.S. M.**  
 sestra Cecílie: Útěk sestry Cecílie (20) **A.M.I.M.S. M.**  
 Dunda: Krokodýl aneb můžeš růst (15) **A.M.I.M.S. M.**  
 Doubrava, Dunda: Mozaika duchovní moudrosti (20) **A.M.I.M.S. M.**  
 Dunda, Zahradníček (ed.): Ze života pro život (20) **A.M.I.M.S. M.**  
 Dunda, Zahradníček (ed.): Dotyky nebe a země (30) **A.M.I.M.S. M.**  
 Zahradníček: Dějiny, jak je možná neznáte (30) **A.M.I.M.S. M.**  
 Polc: Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti (30)  
 Woods: Jak katolická církev budovala západní civilizaci (180)  
 Brtník: Příprava na 1. sv. přijímání (12)  
 Castiglione: Svatý zázraků a lásky (Fr. z Pauly) (15)  
 Dunda: „... a nezapomeň na modlitbu“ (7)  
 Dunda: Stalo se (15)  
 Dunda: No proto aneb Stalo se III (15)  
 Dunda: Můžeš růst (15)  
 Dunda: Soužití nebo soužení (10)  
 Dunda (ed.): Tak kázal Vianney (15)  
 Dunda (ed.): Jak kázal Vianney o sv. zpovědi (15)  
 Dunda (ed.): I tak kázal Vianney (15)  
 Dunda (ed.): Promluvy sv. J. M. Vianneye (15)  
 Dunda (ed.): Z myšlenek sv. J. M. Vianneye (10)  
 Dunda: Řekli svatí a to platí I. a II. díl (á 20)  
 Dunda: Sedm kajících žalmů (5)  
 Dunda: To promodlím (5)  
 Dunda a kol.: Hesla pro skvělý život (20)  
 Galizzi: Počátky Církve (15)  
 Havelka: Rozmlouvej s Bohem (5)  
 Jan Zlatoústý: Kázání sv. Jana Zlatoústého I. a II. díl (á 20)  
 Janšta: Prázdniny bez tabletu I. a II. díl (á 20)  
 Kabeláč: Základy křesťanské víry (5)  
 Kaňa, Fukalovi: Manželství od Boha... (15)  
 Kavalec: Chvalatické povídky (2)  
 Kotek: S Ježíšem v jeho utrpení (Šuránek) (10)  
 Peňáz: Pouť do Říma od A do Z (20)  
 Peňáz: Pojd' na pouť (17)  
 Peňáz: Rozjímavý biblický růženec (5)  
 Sedloň: Doprovázení (reflexe k duch. vedení) (10)  
 Sedloň: Poutníkem naděje (10)  
 Simajchl: Desatero božích přikázání (10)  
 Simajchl: Dospívání (15)  
 Simajchl: Jak hovořit o víře (3)



Simajchl: Jak se zpovídat (7)  
 Simajchl: Kázání z 1. až 7. košíku (á 20)  
 Simajchl: Láska pod lupou (15)  
 Simajchl: Liturgie (20)  
 Simajchl: Manželství v záběhu (10)  
 Simajchl: Naše role při nedělní bohoslužbě (15)  
 Simajchl: Patnáct pravidel pro lektory (10)  
 Simajchl: Povídání o křtu (10)  
 Simajchl: Rodiče a školáci (15)  
 Simajchl: Sebevýchova k manželství (3)  
 Simajchl: Stáří (10)  
 Soukop: Velký náčelník dává zákł. kurz víry (15)  
 Zajíček: Příběh proroka Jonáše (comics) (10)  
 Zerhau: Krása a statečnost – leg. o sv. Markétě (10)  
 Zerhau: Pověsti a příběhy z Podyjí (15)  
 Zerhau: Vyřidte sijónské dceři (7)  
 A já jsem s vámi i za železnou oponou (15)  
 Comicsy pro zábavu i k zamyšlení (15)  
 Kreslené příběhy 1, 2, 3, 4, 5, 6 (á 3)  
 Křížové cesty pro soukr. i lid. pobožnosti (3)  
 Květy Nejsvětější svátosti (15)  
 Matka ustavičné pomoci (0)



Více knih na [www.amims.net](http://www.amims.net).

**Tituly je možno objednat pouze za příspěvek na tisk a poštovné na adrese:**

A.M.I.M.S.  
 Řk. farní úřad  
 671 03 Vranov nad Dyjí 20  
 tel: 515 296 384  
 e-mail: [apostolat@fatym.com](mailto:apostolat@fatym.com)

Objednávky na internetu: [www.fatym.com](http://www.fatym.com) a [www.amims.net](http://www.amims.net).

Jde nám o maximální šíření textů našich knih. Proto u většiny z nich je možné si přečíst kompletní text knihy on-line na našich webových stránkách [www.fatym.com](http://www.fatym.com) a [www.amims.net](http://www.amims.net).

# Časopis Milujte se!

Ke stejným účelům jako knihy A.M.I.M.S. můžeme doporučit i časopis **Milujte se!**. Vychází čtyřikrát ročně, doporučený příspěvek na tisk a poštovné jednoho výtisku s 64 barevnými stranami je jen 20 Kč. Jde o časopis nejen pro mladé. Současně se jedná i o časopis pro novou evangelizaci.

I časopis **Milujte se!** si můžete přečíst na internetu v kompletní verzi na [www.milujte.se](http://www.milujte.se).

Objednávky časopisu **Milujte se!** je možno posílat i na adresu A.M.I.M.S. – redakce časopisu Milujte se! a tiskový apoštolát A.M.I.M.S. navzájem velmi těsně spolupracují.

## Televize TV-MIS.cz

Mimo to doporučujeme také internetovou křesťanskou televizi **www.TV-MIS.cz**, kterou rovněž A.M.I.M.S. provozuje.

Má čtyři programy: MIS 1 zábava, MIS 2 vzdělání (především duchovní), MIS 3 dokumenty a publicistika a MIS 4 lokální.

Mimo to nabízí velmi rozsáhlou AUDIOSEKCI, dále písničkový on-line přehrávač JukeBox na adrese <http://jukebox.tv-mis.cz>, přehrávač duchovních přednášek, promluv, seminářů a audioknih TémaBox na internetové adrese <http://temabox.tv-mis.cz>.

Zajímavá je třeba i virtuální pouť do Svaté země a na Sínaj na internetové adrese <http://svata-zeme.tv-mis.cz> – „nasedněte“ prostřednictvím internetu do letadla a prohlédněte si místa, kde se odehrály biblické události, vnímejte atmosféru, poslechněte si kompletní výklady průvodců, zúčastněte se bohoslužeb...

Veškerý program TV-MIS.cz je dostupný současně – z databáze nabízených pořadů si vyberete, co a kdy chcete vidět nebo slyšet. Zkratka TV-MIS může znamenat i „televize – multimediální internetová samoobsluha“...

Obsah TV-MIS.cz a i mezinárodní TV-MIS.com je nabízen zdarma. Provoz televize je financován z darů diváků a posluchačů.

# Podpořte, prosím, novou ediční řadu A.M.I.M.S. M.

Touto knihou pokračuje vydávání publikací nové ediční řady **A.M.I.M.S. M.** – to je knih pro misijní použití, které již nemají „brožurkovitý“ vzhled jako dosavadní publikace A.M.I.M.S., ale které si přes svou běžnou „knižní“ formu zachovávají charakteristické vlastnosti publikací z A.M.I.M.S., mimo jiné i cenu. Jsou totiž šířeny jen za příspěvek na tisk a jeho doporučená výše není vyšší než u našich dosavadních brožurek s obdobným počtem stran. Je to možné proto, že jsou tištěny naráz ve vysokém nákladu a nikoli postupně podle potřeby dotiskovány, jako to děláme u brožurek.

To s sebou nese zvýšené nároky na jednorázové zafinancování velkého nákladu. Díky tomu však je možno nabídnout plnohodnotné knihy pro duchovní vzdělání a misijní použití za příspěvek na tisk tak nízký, že se to některým může zdát až neuvěřitelné...

Vydání prvních knih z řady **A.M.I.M.S. M.** bylo možné díky těm, kteří na naše brožurky v minulosti přispívali vyšší částkou, než je ta doporučená. Zbytek prostředků, které ještě chyběly, poskytl jeden kněz a několik dalších dárců.

Naší představou je, že zajímavých vzdělávacích knih pro misijní využití dostupných za minimální příspěvek na tisk by měla být k dispozici celá řada. Na vydání dalších knih z řady **A.M.I.M.S. M.** se teprve snažíme získat prostředky. Další podobná kniha (máme jich v plánu více) vyjde, až na to budeme mít. Proto prosíme o pomoc při získávání sponzorů pro tento účel. Děkujeme i za jakoukoliv další hmotnou či duchovní podporu. Na obdržené hmotné dary můžeme na požádání vystavit potvrzení o daru dle §15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. S upřímným Pán Bůh zaplat

P. Pavel Zahradníček, koordinátor A.M.I.M.S.

Kontakty, bankovní spojení a další informace  
najdete na [www.amims.net](http://www.amims.net).



## Dějiny, jak je možná neznáte

P. Pavel Zahradníček

Dějiny jsou opředeny mnoha mýty. Kniha analyzuje populární formou 10 z nich, které se týkají křesťanství. Často je dokonce možné doložit, kdy a kdo je vytvořil... Řada těchto mýtů se u nás ve 20. století dostala i do učebnic. Jsou opakovány, lidé jim věří... Kniha nabízí fakta, díky kterým si každý může udělat svůj názor. (128 stran, doporučený příspěvek 30 Kč)



## Cena, kterou zaplatíš

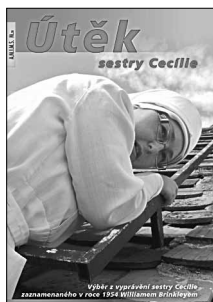
Joseph Fadelle

Autor (původním jménem Mohamed al-Said al-Músáví) se měl stát hlavou šiitského rodinného klanu. Místo toho se rozhodl opustit islám a přijmout křesťanství. Následovalo zděšení a hněv rodiny, vězení, mučení, útěk z Iráku... Svůj příběh napsal ve Francii, kde se nyní i s manželkou a dětmi skrývá před fatvou – islámským rozsudkem smrti. (160 stran, 30 Kč)



## Mozaika duchovní moudrosti

Dva kněží (P. Josef Doubrava, P. Marek Dunda) celý život sbírali zajímavé citáty známých i méně známých osobností o moudrosti, štěstí, lásce, naději, víře, vztahu vědy a víry... Do knihy se začtete, kdekoliv ji otevřete. Výborný dárek pro každého – podobně jako předchozí a následující dvě knihy. (96 stran, 20 Kč)



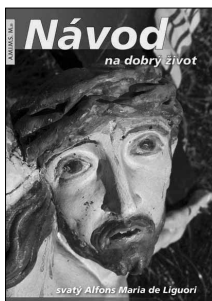
## Útěk sestry Cecílie

Řeholní sestra vypráví svůj příběh nejen o tom, jak v 50. letech minulého století pomáhala v útěku kněžím, kterým hrozilo uvěznění, jak potom sama utíkala, skrývala se jako psanec... Místy napínavé jako detektivka, místy naopak velmi humorné autentické vyprávění z vlastního života. Další kniha, která se čte doslova jedním dechem. (96 stran, 20 Kč)



## **Ze života pro život**

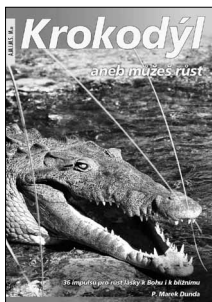
Výběr těch nejzajímavějších svědectví z prvních dvaceti čísel časopisu *Milujte se!*. Skutečné příběhy, někdy obyčejné, jindy zcela mimořádné, které zaujmou snad úplně každého. (96 stran, 20 Kč)



## **Návod na dobrý život**

sv. Alfons Maria de Liguori

Velmi stručná, ale praktická knížka učitele Církve sv. Alfonse Marie de Liguori. Stručně a jasně to podstatné. Ve světě vyšla již ve více než 600 vydáních! (96 stran, 20 Kč)



## **Krokodýl aneb můžeš růst**

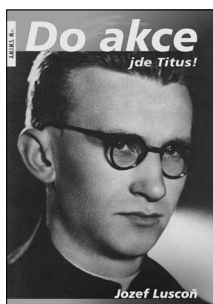
P. Marek Dunda

Krokodýl je starým symbolem duchovního života, prý roste po celý svůj život. Podobně i my můžeme celý život duchovně růst. Tato příručka k tomu nabízí stručné postřehy a inspirace – většinou myšlenky ze starších katolických příruček, ovšem převedené do řeči dnešní doby. Mnozí se diví, jak jsou tyto myšlenky konkrétní a aktuální. (64 stran, 15 Kč)



## **Dotyky nebe a země**

Sborník s přibližně stovkou barevných fotografií, reprodukcí a schémat obsahuje sedm témat zpracovaných šesti různými autory: Turínské plátno (včetně nově publikovaných poznatků), Rouška z Manoppella, Zázrak zázraků v Calandě, Nositel Nobelovy ceny za fyziologii a medicínu Alexis Carrel svědkem zázraku v Lurdech, Plačící Madona v Syrakusách, Obrácení Andrého Frossarda, Eucharistický zázrak v Sokolce. (128 stran, 30 Kč)

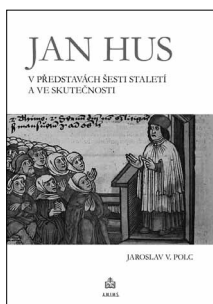


## Do akce jde Titus!

Jozef Luscoň

Čtivé vyprávění o salesiánovi blahosladeném Titovi Zemanovi, který v roce 1950 převedl přes hraniční řeku Moravu dvě skupiny bohoslovců a kněží. Třetí výprava skončila zatčením...

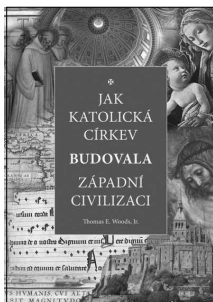
(128 stran, 25 Kč)



## Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti

Jaroslav V. Polc

Původně poutavá přednáška profesora Jaroslava V. Polce, která nyní vychází knižně. Mapuje různé představy o Janu Husovi a pak je uvádí na pravou míru. (128 stran, 30 Kč – tato kniha nevyšla v edici A.M.I.M.S. M., ale byla vydána společně s MCM Olomouc)



## Jak katolická církev budovala západní civilizaci

Thomas E. Woods, Jr.

Již druhé vydání knihy amerického historika o tom, za co vše vděčí naše civilizace katolické církvi: například za zrod moderní vědy, systém univerzit, západní právní systém a mezinárodní právo, charitu aj. Přináší též vyvážená historická fakta o Galileově případu. (208 stran + 16 stran barevných příloh, 180 Kč)



## Milujte se!

Časopis je určen nejen pro mladé.

Je zaměřen na prohloubení náboženského vzdělání a povzbuzení k náročnému životu založenému na křesťanských ctnostech.

Objednávky: [redakce@milujte.se](mailto:redakce@milujte.se); on-line zdarma na [www.milujte.se](http://www.milujte.se). (čtvrtletník, 64 stran, doporučený příspěvek: 20 Kč)





Příběhy oslovují nejen rozum, ale i jiné vrstvy osobnosti, často emoce a především naši hlubinu – srdce v biblickém slova smyslu. Oslovením hlubších vrstev osobnosti dokážou obejít bariéry našich předsudků a náhle nám umožnit jiné pochopení, jiný úhel pohledu. Tak mohou příběhy působit výchovně, k sebepoznání a růstu osobnosti i terapeuticky, léčivě. Ne všechny příběhy vás osloví. Některé se vás možná dotknou v hloubce, jiné spíš na povrchu nebo vůbec ne. Nebo je pochopíte až v jiném životním údobí. Můj oblíbený citát je „Pravda může působit teprve tehdy, až je pro ni příjemce zralý“ (Molinié). Také já se setkávám s příběhy, které mne neosloví. To nevadí. Moudrost je rozsáhlá zahrada s mnoha bylinkami. Jen „Zahradník“ zná všechny a ví, která a kdy je pro koho dobrá.

MUDr. Jitka Krausová, OV

Pokud vás zaujme tato kniha, věřím, že vás stejně tak zaujme i kniha „Mozaika duchovní moudrosti“ od P. Dominika Doubravy a P. Marka Dundy, kterou jsme vydali již dříve. Obě jsou také vhodné i jako dárek prakticky pro koholiv. Jde o knihy „pro další šíření“.

P. Pavel Zahradníček, koordinátor A.M.I.M.S.  
a šéfredaktor časopisu Milujte se!



Knihy můžete objednat v požadovaném množství  
jen za příspěvek na tisk a poštovné  
na [www.amims.net](http://www.amims.net) a [www.fatym.com](http://www.fatym.com).